

Dosarul nr. 1 - 699/17
41 - 1 - 15470 - 24112016

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

16 ianuarie 2017
Judecătoria Chişinău

mun. Chişinău

Instanţa în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul
Grefier
Cu participarea
Procurorului
Avocaţilor

Steliana Iorgov
Viorica Nicoară

Vitalie Galeru
Gheorghe Malic şi Vladimir Gromovenco

examinând în şedinţă de judecată publică cauza penală în învinuirea lui

XXXXXXXXXX, născut la XXXXXXXXXXXX, cetăţean a Republicii Moldova, originar r-nul Hînceşti s. Negrea, domiciliat mun. Chişinău, or. Codru, XXXXXXXXXXXX, viza de reşedinţă or. XXXXXXXXXXXX, angajat în câmpul muncii, supus militar, căsătorit, la întreţinere un copil minor şi tatăl încadrat în gr. II de dizabilitate, studii superioare

de comiterea infracţiunii prevăzute de art.303 al.3 CP RM
Termenul de examinare a cauzei 24.11.2016 -16.01.2017.

A C O N S T A T A T:

XXXXXXXXXX, exercitând funcţia de Prim-adjunct al Procurorului General al Republicii Moldova, conform ordinului Procurorului General nr.112-p din 26 februarie 2010, astfel fiind în conformitate cu prevederile art. 123 al. 3 Cod penal persoană cu funcţie de demnitate publică, contrar art. 51 al. 3 CPP conform căruia la exercitarea atribuţiilor sale în procesul penal, procurorul este independent şi se supune numai legii. El, de asemenea, execută indicaţiile scrise ale procurorului ierarhic superior privind înlăturarea încălcărilor de lege şi omisiunile admise la efectuarea şi/sau la conducerea urmăririi penale, iar potrivit art. 8 al Legii cu privire la procuratură nr. 294-XVI din 25.12.2008, procurorul exercită urmărirea penală în numele statului în privinţa infracţiunilor atribuite în competenţă, iar în caz de necesitate poate exercita sau poate prelua urmărirea penală privind orice categorie de infracţiuni, în condiţiile Codului de procedură penală, a săvârşit infracţiunea de amestec în urmărirea penală în următoarele circumstanţe.

La 06 şi 07 martie 2013 Prim-adjunctul Procurorului General XXXXXXXXXXXX a dispus, neîntemeiat şi nemotivat, reluarea urmăririi penale în cauzele nr. 2003037024 şi respectiv, nr. 2002018064 în privinţa lui Caramalac Grigore cu retragerea cauzelor penale de la DGUP al MAI şi respectiv Secţia pentru cauze excepţionale a Procuraturii Generale, cu transmiterea acestora pentru efectuarea urmăririi penale Secţiei control şi investigare a infracţiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale.

Urmare, cauzele penale menţionate supra au fost repartizate procurorului XXXXXXXXXXXX, iar la 08 mai 2013 au fost conexate într-o singură procedură, cu atribuirea numărului unic 2002018064.

Ulterior, XXXXXXXXXXXX, având scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă şi obiectivă a cauzei penale nr. 2002078064 în învinuirea lui Caramalac Grigore, a exercitat amestecul în urmărirea penală, îndemnând procurorul XXXXXXXXXXXX să iniţieze transferul urmăririi penale în privinţa lui Caramalac Grigore către autorităţile Federaţiei Ruse, cu toate că la 14.12.2010, însăşi Prim-adjunctul XXXXXXXXXXXX a respins cererea avocatului Dmitri Coştei, înaintată în interesele lui Caramalac Grigore, privind iniţierea transferului urmăririi penale, din motivul că nu erau întrunite condiţiile prevăzute de lege şi nu era oportun transmiterea cauzei „Caramalac” autorităţilor Federaţiei Ruse.

La 15 mai 2013 procurorul în Secţia control şi investigare a infracţiunilor de

criminalitate organizată XXXXXXXXXX a întocmit două note informative pe numele Prim-adjunctului Procurorului General XXXXXXXXXX, în cauzele penale în privința lui Caramalac Grigore, prin care a propus transferul urmăririi penale în privința ultimului către autoritățile competente ale Federației Ruse, contrar Regulamentului cu privire la organizarea activității de asistență juridică internațională aprobat prin ordinul Procurorului General nr. 68/19 din 21.03.2005 care prevede că transferul urmăririi penale autorităților străine competente nu va putea fi efectuat în privința cetățenilor Republicii Moldova.

La 15 iulie 2013, fiind stabilit că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru inițierea transferului urmăririi penale, exprimate în netraducerea și neautenticarea materialelor cauzei, Secția asistență juridică internațională a restituit cauza „Caramalac” pentru înlăturarea lacunelor constatate. La 19 iulie 2013, într-un termen foarte scurt, fără lichidarea lacunelor, executând indicațiile Prim-adjunctului Procurorului General XXXXXXXXXX, procurorul XXXXXXXXXX a emis o ordonanță prin care a dispus inițierea transferului urmăririi penale în privința lui Caramalac Grigore.

În continuare, la 25 iulie 2013 Prim-adjunctul Procurorului General XXXXXXXXXX, a semnat demersul privind transferul urmăririi penale în privința lui Caramalac Grigore către autoritățile Federației Ruse.

Ulterior, fostul Prim-adjunct Andrei Pântea având scopul de a tăinui acțiunile sale ilegale întreprinse la transferul urmăririi penale în privința lui Caramalac Grigore către autoritățile Federației Ruse, i-a indicat procurorului în Secția control al urmăririi penale a Procuraturii Generale Ghervas Iurie, să întocmească o notă informativă în care să menționeze că transferul urmăririi penale a cauzei „Caramalac” a fost necesar, deoarece ultimul era cetățean a Federației Ruse și avea domiciliul permanent pe teritoriul acestui stat, astfel procurorul Ghervas Iurie a întocmit formal o notă informativă, fără a avea la dispoziție materialele cauzei „Caramalac”.

La 31 martie 2016 Procuratura Generală a Republicii Moldova a fost informată de către autoritățile Federației Ruse, că cauza penală în privința lui Caramalac Grigore a fost clasată din motivul constatării lipsei în acțiunile numitului a elementelor infracțiunilor incriminate.

În ordonanța privind clasarea cauzei „Caramalac” din 13 februarie 2015, emisă de anchetatorul Departamentului principal de anchetă al Federației Ruse M.S. Dukaev s-a constatat, că autoritățile competente ale Republicii Moldova au efectuat transferul urmăririi penale în privința lui Caramalac Grigore contrar art. 13 al Convenției de la Minsk din 22.01.1993 cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală și anume materialele cauzei penale nu au fost autentificate de o persoană oficială, nu s-a aplicat ștampila oficială a Procuraturii Generale și au fost cuse parțial, fapt ce denotă dubii asupra valabilității actelor examinate.

La 21 septembrie 2016, Procurorul General interimar Eduard Harunjen a dispus anularea ordonanței procurorului Secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată XXXXXXXXXX din 19.07.2013 prin care a fost dispusă transmiterea cauzei penale nr. 2002018064 în învinuirea lui Caramalac Grigore Ivan către autoritățile Federației Ruse, din motivul că decizia nominalizată a fost inoportună și prematură, astfel fiind reluată urmărirea penală în cauza menționată supra.

Astfel, fostul Prim-adjunct al Procurorului General XXXXXXXXXX, manifestând exces de zel, s-a amestecat în urmărirea penală pe cauza nr. 2002018064 prin determinarea procurorului de caz XXXXXXXXXX să dispună transferul cauzei „Caramalac” către autoritățile Federației Ruse, fapt ce a generat cauzarea de daune considerabile interesului general al societății, în special a fost îngădit accesul și scopul justiției, iar acest fapt a lăsat o amprentă negativă în societate, a fost considerabil lezată reputația Procuraturii, precum și prejudiciată credibilitatea acestei autorități publice.

Fiind audiat în ședința de judecată Andrei Pântea a declarat că, confirmă declarațiile din 11.10.2016 și 21.11.2016, cât și cele expuse în referința care a prezentat-o ca fiind juste și veridice. Dînsul a fost desemnat în calitate de Prim-adjunct al Procurorului General în februarie a. 2010. În funcția respectivă a activat 5 ani. Procedura în viziunea sa a fost legală, a fost antrenat un întreg grup instituțional din colaboratorii procuraturii, Secția control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată, Secția cooperare internațională pînă a ajunge la el ca persoană care a semnat acest demers. Necesitatea soluționării a servit adresarea avocatului

Lozan în luna ianuarie a. 2013. Erau două cauze penale. Una se afla în cadrul MAI, alta în cadrul Procuraturii Generale. Avocatul solicita conexarea într-o singură procedură potrivit art. 279¹ CPP și art. 42 CPP. Tot în ianuarie când a studiat materialele a văzut că a pus rezoluția și a repartizat cauza procurorului Vidrașcu. Conform atribuțiilor era obligat să organizeze examinarea acestei petiții prin rezoluție și să raporteze. S-a dispus reluarea acestor urmăririi penale. Ambele ordonanțe le-au pregătit procurorii din subordine, nu le-a pregătit dînsul. Conform strategiei de reformare a sectorului justiției, pilonul II, în luna februarie Direcției de combatere a criminalității organizate i-au fost atribuite competențe suplimentare de control ierarhic superior și asistență metodică. La cele avute suplimentar au fost stabilite atribuții de investigare a criminalității organizate care era necesară conform strategiei de reformare a sectorului justiției, au fost create în cadrul MAI și au fost trasate aceste atribuții suplimentare. Totodată, prin Hotărîrea Guvernului la 05.03.2013 a fost lichidată structura departamentului de urmărire penală a MAI unde se afla una din aceste cauze penale și respectiv, dînsul semnând ordonanțele de reluare a acestor urmăririi penale, le-a transmis în Secția control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată. Această secție, prin atribuirea competențelor suplimentare nu a mărit numărul secțiilor, nu le-a micșorat, nu a schimbat structura, organigrama stabilită de Parlament, nu a mărit statele de personal, nu le-a micșorat, a reieșit din statele de personal și resursele administrative care erau la moment, nu a angajat noi colaboratori, au fost pe interior operate aceste modificări, în limitele legii. Inițiativa acestor modificări funcționale au parvenit de la Secția juridică a Procuraturii Generale care era responsabilă de strategia de reformare a sectorului justiției din cadrul Procuraturii despre ce se raporta periodic în adresa Ministerului Justiției. Secției respective i-au fost transmise și alte cauze de criminalitate organizată.

La început dînsul a emis acte în calitate de Procuror General interimar. După cauza "Pădurea Domnească", a exercitat funcția de Procuror General interimar și aceste ordonanțe și acte le adopta ca Procuror General interimar, dar întocmea abrevierea de "Prim adjunct", semna ca Prim-adjunct, dar de fapt era Procuror General interimar, nu se schimbă nimic de la aceasta. În aceste ordonanțe de reluare expres s-a menționat verificarea elementelor de conexiune, trebuie sau nu conexe și evaluarea probatoriului.

Ulterior, potrivit procedurii legale a fost trimis în adresa secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată, așa a fost expus în ordonanță. S-a decis să se facă un proiect pilot. Șeful secției dl Godoroja le-a repartizat procurorului Sîrcu. După care dl Sîrcu în luna martie a venit cu două note informative pe două cauze penale cu propunerea de transfer a acestor urmăririi penale, la rezoluția sa "verificați posibilitatea inițierii transferului". El a venit cu notele și dînsul s-a expus. Nu ține minte dacă în scris. El a venit cu propunerea, erau argumentele. Caramalac fusese localizat în Federația Rusă încă în anul 2004. A durat o corespondență îndelungată între Procuratura Federației Ruse și Procuratura Generală a RM, au refuzat de mai multe ori în scris extrădarea lui Caramalac. Rezoluția sa către dl Sîrcu a fost "verificați posibilitatea inițierii transferului procedurii" după care a durat o corespondență. Caramalac era localizat în Federația Rusă, iar cauza penală se afla în RM, suspendată de mai mulți ani. Una pornită în a.1997, a.1999, alte în a.2001. 14 ani se afla această cauză penală de mai multe ori suspendată, ultima suspendare din a.2007. Rușii au spus clar că nu-l dau pe Caramalac pentru că în a. 2008 el deja obținuse cetățenia Federației Ruse. Din a. 2004 începuse această corespondență. Notele informative parvenite de la dl Sîrcu A. și materialele au fost distribuite conform competențelor legale Secției relații internaționale cu rezoluția sa "dlui Pîrnău, pentru examinare conform legislației în vigoare. Raportați legalitatea." Rezoluția era în scris, urma să raporteze în scris, toate aceste chestiuni sunt raportate în scris.

Din câte își amintește, dl Sîrcu a adus cauza penală pe suport fizic în Procuratura Generală, așa l-a informat. Personal nu i le-a prezentat dînsului. Mai departe cauzele penale cu notele informative au plecat în Secția internațională, în luna martie sau mai a. 2013. După care a parvenit nota informativă a dnei Nani despre anumite deficiențe, în care s-au indicat anumite deficiențe pentru că la moment cauza penală nu corespundea tuturor cerințelor de transfer. Nu era înaintată o singură învinuire, nu sunt traduse toate materialele în limba rusă și alte momente fixate în notă, respectiv cauza a fost remisă înapoi în secția condusă de dl Godoroja pentru lichidarea deficiențelor. Ulterior, ea a parvenit repetat cu aceiași propunere de transfer a procedurii în Federația Rusă.

Iarăși s-a ocupat Secția relații internaționale cu această procedură. S-au întocmit notele și actele respective. A doua oară dlui Pîrnău i s-a aplicat rezoluția "raportați legalitatea" pe nota dnei Liliana Nani cu propunerea de transfer, în sens pozitiv.

După ultima notă informativă a secției relații internaționale a rezultat că toate deficiențele au fost înlăturate, este oportun transferul procedurii urmăririi penale în privința lui Caramalac, aceasta nu este semnată de d. Nani, dar dînsa a confirmat că a întocmit-o și cauza penală a fost expeditată în mod oficial și legal în adresa Procuraturii Generale a Federației Ruse în adresa Adjunctului al Procurorului General din Federația Rusă A. Zveaghintev cu care corespunde dînsul pe această dimensiune.

Acesta nu a fost unicul transfer către Procuratura Federației Ruse. Cu dl. A. Zveghentev, dl Ceaica Iurii, au conlucrat, s-au întâlnit la anumite întruniri oficiale la Moscova și în alte țări ale CSI, în cadrul forumurilor internaționale dat fiind faptul că RM și la momentul actual este membrul al Consiliului Coordonator al spațiului CSI, a semnat acte de conlucrare internaționale, era o procedură normală. A plecat cauza penală prin intermediul căilor diplomatice, nu a fost sustrasă, furată, nu a fost transmisă unor particulari, prin intermediul căilor diplomatice s-a asigurat, crede că a ajuns normal. Dar din ordonanța lui Dukaev urmează că a fost încetată, unde doar câteva rânduri scrie că nu a fost cusută, numerotată, necățînd că dl Pîrnău spune că a cusut-o. Consideră că membrii echipei instituționale și-au executat obligațiunile fiecare pe dimensiunea sa. Dînsul nu a prevăzut și nu a putut să prevadă hotărârea adoptată de Dukaev. Departamentul de anchetă a Federației Ruse peste 2 ani, în a. 2015 a dispus încetarea acesteia. Pînă la urmă și aceasta este o soluție procesuală adoptată în cadrul legislației și poate fi revizuită pe căi legale și crede că trebuie revizuită. Nu a avut un scop nici dînsul nici membrii echipei instituționale de a efectua acest transfer în mod defectuos, inclusiv s-a axat pe respectarea prevederilor art. 6 CEDO dreptul la un proces echitabil, termen rezonabil, în situația în care cauza penală se afla practic pe linie moartă, suspendată. Dînsul a semnat răspunsul avocatului Coștei de respingere a acestui transfer în Federația Rusă pentru motivul că informația despre cetățenia lui Caramalac a Federației Ruse parvenise în a. 2011. Coștei s-a adresat în a.2010, iar informația a parvenit în a. 2011. Prin Hotărârea Curții Supreme de Justiție a fost anulată hotărârea lui Gh. Moroza care a dispus a obliga Procuratura Generală să transfere cauza penală în Federația Rusă în a. 2011 și s-a expus pe fond de ce trebuie de transferat. Curtea Supremă de Justiție a anulat încheierea dlui Moroza pentru motivul că această chestiune nu ține de competența judecătorului de instrucție și este o chestiune care ține de competența Procuraturii Generale. În fond au rămas argumentele expuse de dl Moroza în a.2011. Dînsul personal nu a avut materialele cauzei penale "Caramalac" pe suport fizic. Nu le-a avut pentru că existau procurori responsabili de a studia, de a informa, de a raporta legalitatea, oportunitatea transferului urmăririlor penale.

Pe dimensiunea avizului Direcției Control al urmăririi penale, nu era necesar acest aviz reieșind din cadrul normativ. Ordinul procurorului General nr. 96/7 din 05.06.2008 cu privire la ordinea de transmitere la Procuratura Generală a cauzelor penale destinate transferului de urmărire către statele străine, vizează procuraturile teritoriale și specializate.

Pînă la urmă chiar și existența acestui aviz este o părere făcută de procurori care activează în secția control. Nu există prejudiciu în situația respectivă, nu au fost careva victime care ar solicita despăgubiri, părți vătămate. Ordonanța de clasare este pasibilă de atac în Federația Rusă, sunt în același cîmp legal în baza Convenției de la Minsk și Convenția Europeană privind transferul de proceduri penale conform căreia art. 14 prevede expres situația în care materialele transferate nu corespund procedurii, statul destinatar întreprinde măsuri de înlăturare a acestor lacune. Statul cere completarea informațiilor necesare. Ce ține de acuzarea că nu se permite transferul urmăririi autorităților străine în privința cetățenilor RM, această chestiune a fost stipulată în ordinul Procurorului General nr. 68/19 din 21.03.2005, acesta este un act inferior convenției de la Minsk din 1993 și altor acte normative naționale și internaționale. Totodată, în situația cetățeniei duble Caramalac era cetățean a Federației Ruse. Referitor la cauza penală din Ucraina din a. 2003 în privința lui Caramalac, (familia Kirov cînd a prezentat pașaportul), s-ar fi întrerupt sau nu termenul de prescripție, la moment dînsul nu cunoștea. Nu avea informație referitor la finalitatea cauzei din

Ucraina, a fost așa caz, dar nu este o finalitate. Nu a verificat toate informațiile doar ce ține de Ucraina, a luat act de informația prezentată de procurorii din grupul instituțional, nu a studiat fiecare filă din dosarul respectiv, a încredințat profesionalismului colegilor săi, nu a cunoscut multe momente, nu dă vina pe colegii săi, fiecare și-a făcut atribuțiile pe segmentul său de activitate. Consideră că nu a fost lezată reputația procuraturii, nu au fost cauzate daune considerabile intereselor publice prin transferul acestei urmăririi penale. Nu intra în atribuțiile sale să coase această cauză penală, dar dacă trebuia o cosea, pune ștampila cu blazon și o expedie, dacă știa că situația poate să degenereze în așa formulă.

Decizia privind transferul cauzei penale în Rusia a fost adoptată de grupul instituțional fiecare pe dimensiunea lui la fiecare etapă. Ordonanța de transfer a fost emisă de XXXXXXXXX procurorul pe caz. Dînsul a considerat și consideră că nu a avut temei legal de a anula această ordonanță. Ordinul nr. 17/28 nu a fost anulat ca ilegal, contestații la crearea acestei secții nu au fost. C. Gurin a schimbat denumirea secției, a emis un alt ordin. Nu a fost anulat sub aspectul ilegalității ordinul în cauză. Ordonanțele din martie de reluare a urmăririi penale nu au fost anulate, dar nici nu pot fi anulate, nu au fost recunoscute ilegale, neîntemeiate. Cu certitudine s-a stabilit că cauza penală se află în RM, Caramalac se afla în Federația Rusă, este un fapt incontestabil. Caramalac are cetățenia Federației Ruse și nu va fi extrădat RM, respectiv nu exista altă modalitate de asigurare a continuității acestui proces, era suspendat. Nu era altă cale de continuitate a acestui proces, era o obligațiune directă de a se implica și să manifeste interes de serviciu. Această obligațiune dînsul și-a îndeplinit-o prin reluarea acestor urmăririi penale, prin repunerea pe rol. În acuzare se menționează că nu s-a efectuat nici o acțiune de urmărire penală. Dînsul consideră că și-a îndeplinit obligațiunile în volum deplin, legal, consideră că acest transfer s-a efectuat în condiții legale, problema este că nu a prevăzut soluția adoptată peste 2 ani de Dukaev. Cu Federația Rusă sunt într-un câmp legal, sunt o serie de mecanisme legale de atac, de verificare a legalității ordonanței lui Dukaev în baza cadrului normativ național și internațional, cînd se pretinde a fi afectate drepturile și libertățile persoanelor fizice sau juridice, inclusiv părțile vătămate dacă sunt, victimele, pe dimensiunea recuperării prejudiciului cauzat. Dacă RM nu este satisfăcută de soluția adoptată de Federația Rusă sunt în drept și obligați să verifice legalitatea. Parte de comunicare este Procuratura Generală care cooperează cu urmărirea penală. Procuratura Generală trebuia să facă o notă în Federația Rusă dacă o consideră ilegală. În cadrul urmăririi penale a solicitat efectuarea unei comisii rogatorii. În ordonanța lui Dukaev au fost 42 de file și pe 5 rînduri este scris despre RM.

Referitor la ordonanța semnată de E. Harunjen, dînsul nu este în drept să-i dea apreciere, și-a asumat o decizie, reieșind din situație. Dînsul nu ar fi emis așa o ordonanță pentru că nu avea dosarul în față, nu avea ce examina. Dînsul nu ar fi adoptat, emis o ordonanță cînd nu ai materialele. Această ordonanță a fost emisă post factum, după pornirea urmăririi penale în privința sa. La 03.08.2016 a fost pornită urmărirea penală, dar ordonanța de anulare a transferului a fost emisă la 21.09.2016. Nu dînsul trebuie să dea apreciere acestei ordonanțe. Spațiul național prezumă că pe teritoriul fiecărui stat acționează legislația statului respectiv, ierarhia la fel este apreciată de statul respectiv. De iure nu este în drept să dea apreciere pe dimensiunea cadrului național, poate interveni în raport cu aceste situații prin intermediul legislației internaționale. Procuratura Generală a RM nu este în drept să dea apreciere faptelor lui Caramalac comise în Ucraina fără a avea în față informația oficială din Ucraina. Nici nu cunoștea că există hotărârea Curții Supreme de Justiție, nici a judecătorului Morozan. Dacă cunoștea că s-a expus Curtea Supremă de Justiție și judecătorul Morozan, era mai atent. Nu i s-a raportat și nu i-au fost prezentate aceste materiale. Nu s-a adresat nimeni pe dimensiunea că i s-a cauzat un prejudiciu. Procuratura Generală către dînsul cu pretenții nu s-a adresat referitor la prejudiciul cauzat. Nu au fost, nu au parvenit careva semnale despre interdicția sau ilegalitatea transferului acestei proceduri. Membrii echipei instituționale inițiate în transferul procedurii Caramalac erau obligați să-l informeze, să-i raporteze la identificarea anumitor ilegalități, nu l-au informat despre careva deficiențe, nici dl Pîrnău, nici alți procurori implicați în acest proces.

Procurorul în exercitarea atribuțiilor de serviciu este un subiect procesual independent, controlul ierarhic este prevăzut post -factum. Ca conducător a instituției

procuraturii potrivit competențelor funcționale activitatea este organizată reieșind din cadrul legal. Dacă s-a solicitat raportarea unei situații este obligat să raporteze potrivit nivelului său funcțional, este obligat să raporteze și să execute indicațiile scrise. Consideră că acea rezoluție a fost așa cum a fost, corect, incorect, nu este o decizie procesuală pînă la urmă, dar pentru a verifica și a se expune, probabil s-a grăbit dacă nu a fost înțeleasă cum a fost expusă. Probabil trebuia să fie mai concret, mai explicit dacă nu a fost înțeles adecvat. În viziunea sa a fost motivată, nu a avut caracter de hotărâre pe cauză. XXXXXXXXX a venit cu această propunere, dar dînsul a aplicat rezoluția. Trebuia să fie mai explicit, se căiește că nu a fost mai clar în expunerea acestei rezoluții, dacă nu ar fi pus această rezoluție și nu ar fi semnat demersul de transfer nu se afla în postura de inculpat și nu-și asuma această responsabilitate. Procurorii sunt obligați să execute ordinile legale ale Procurorului General, dar acestea trebuie să-i fie aduse la cunoștință contra semnătură, să fie informat despre existența acestui ordin. Dacă este adus la cunoștință contra semnătură și nu contravine prevederilor legale este obligat să-l execute, sau să-l conteste, trebuie să fie probe că a fost adus la cunoștința persoanei. Dînsul nu cunoștea că exista acest ordin la momentul în care a semnat.

Nota dlui Ghervas a fost întocmită în a. 2014 la concret nu-și amintește necesitatea întocmirii acestei note, probabil se începuse o manipulare a opiniei publice vizavi de Caramalac, sau trebuia undeva de raportat, nu-și amintește, i s-a solicitat avînd la dispoziție materialele de control, a făcut o apreciere din materialele care le-a avut la moment în a. 2014.

De la domiciliul său s-au ridicat 175 de file, considera că va fi citat și o să dea declarații. S-a pregătit ca să-și expună poziția, nu sunt materiale secrete, sunt niște copii. La f.d. 119, 122 vol. II atrage atenția că este fixată schița proiectului declarațiilor sale și este scris "anexă" materialele care urmau a fi prezentate organelor procuraturii, avea și copii din mass-media. Ele au fost pregătite ca să se ducă să-și argumenteze poziția. S-a purces la altă tactică ca să se primească că sunt probe ale acuzării, solicită a fi excluse din categoria de probe. Cînd a făcut trimitere la f.d. 119 să se compare declarațiile de la data cînd a fost reținut la data de 11.10.2016 care practic sunt identice. Le avea pe stik și le-a prezentat procurorului Cernei. Pînă la aceasta nu au fost cercetări de serviciu, nu au fost întrebări, s-a discutat doar în presă. La acel moment dl Gurin era Procuror General, dar nu s-a atras atenție, chestiunea respectivă putea fi discutată la nivel disciplinar, cu atît mai mult că a spus și dl Sîrcu și și-a adus aminte un volum a fost în original, restul în copii. Nu a influențat asupra lui Gurin privind cercetările de serviciu. Nu a influențat nici cum comisia disciplinară pentru că de fapt nu s-a prejudiciat nimic. Nu au fost petiții, nu au fost adresări, plângeri pe acest transfer, nu a sesizat nimeni ilegalitatea acestui transfer de procedură, intuiește că întrebările referitor la părțile vătămăte au fost soluționate încă în a.2001 în dosarul de bază. Această viză nu schimbă radical. Dacă ar fi cunoscut despre ordin, dacă ar fi știut că ar fi fost inculpat nu o aplica. Pînă la urmă a fost un proces îndelungat, altă soluție pentru continuarea urmăririi penale a lui Caramalac nu era.

În secția control și investigarea infracțiunilor de criminalitate organizată au fost concentrate mai multe cauze penale ce ține de criminalitatea organizată inclusiv, fenomenul Moscalciuc-Machena, organizație criminală care activa în mai mult de 15 penitenciare ale RM, cu excepția Rusca și Lipcani cu suportul și favorizarea unor angajați ai Departamentului Instituțiilor Penitenciare, în cadrul căruia au fost condamnați inițial 12 membri ai grupării respective, la aproximativ 170 ani integral. Moscalciuc a primit 19 ani, Chirias 22 ani și alții și acum se dețin în penitenciarul nr. 13 unde era scopul să-l plaseze și pe el, inclusiv potrivit deciziei dlui Gh. Pavliuc. La moment mai sunt și alte cauze de acest fenomen în gestiunea Procuraturii Anticorupție. Alte dosare au fost politice, dosarul Ig. Smirnov restabilit, dosarul "Pădurea Domnească", dosarul Rogozin privind referendumul Transnistrean, mai sunt și alte cauze de rezonanță sporită. Referitor la plîngerea depusă în baza art. 313 privind înlăturarea avocatului Gh. Malic o susține. În tot acest proces consideră că trebuia să prevadă soluția adoptată de Dukaev.

Ce ține de noua învinuire înaintată, recunoaște această învinuire integral. Într-adevăr a reluat aceste urmăririi penale în privința lui Caramalac în martie a.2013, au fost transmise în lucru aceste cauze penale, la solicitarea sa. Dl Ghervas a întocmit o notă informativă ce ține de legalitatea transferului acestei urmăririi penale. I-a dat

indicații dlui Sîrcu ca să verifice posibilitatea inițierii transferului acestei proceduri. Dînsul este responsabil pentru activitatea echipei, grupului instituțional antrenat în transferul acestei proceduri în calitate de conducător al subdiviziunii Procuraturii Generale în perioada respectivă. Nu vrea să plaseze vina pe umerii subalternilor, responsabilitatea îi aparține exclusiv pentru că nu a fost mai atent în a prevedea soluția adoptată de organele de drept ale Federației Ruse. Se căiește sincer de această situație creată, dar trebuie să-și asume și această responsabilitate în calitate de conducător. Consideră că a fost explicit în cele declarate și folosindu-se de dreptul procesual se limitează la cele declarate. Suplimentar la cele declarate solicită aplicarea prevederilor Legii cu privire la amnistie, încetarea procesului penal potrivit legislației în vigoare. Recunoaște vina integral. Scopul a rezultat din acțiunile sale, refuză de a concretiza aceste detalii, au fost expuse în ordonanță și recunoaște integral învinuirea după cum a fost expusă în ordonanță și se căiește sincer. Nu cunoștea că la momentul în care a fost transmis dosarul în privința lui Caramalac mai exista o cauză clasată. Nu cunoștea atunci pentru că nu a studiat materialele, a fost reluată cînd a plecat dosarul acolo, atunci nu cunoștea că a fost clasată. Dînsul a verificat materialele prezentate de procurorul din subordine. Nu-și amintește dacă figura pe dimensiunea respectivă, a rezultat din actele prezentate de secția cooperare internațională, nu a fost atent la toate detaliile. În cazul în care ar fi știut despre cauza penală din Ucraina, nu intra în obligațiunile sale ca să verifice, aici trebuia de făcut o comisie rogatorie, a reieșit din materialele care le-a avut la moment, din ceia ce i-a fost prezentat de subalterni. La moment răspunde pentru acțiunile sale, poate și a avut materialele, nu știe. Nu știa dacă are ceva în Ucraina sau în altă țară, i s-a comunicat că impedimente pentru transfer nu sunt. Dacă ar fi știut că cauza în privința lui Caramalac a fost clasată în Rusia nu ar fi semnat demersul și ar fi solicitat informație suplimentară. Scopul este fixat în ordonanța de punere sub învinuire, cercetarea rapidă și obiectivă. În viziunea sa complet și obiectiv, sub toate aspectele, ar însemna că în cadrul investigării cauzelor sunt mai multe circumstanțe care ar urma a fi stabilite. Noțiunea de complet și obiectiv este o noțiune foarte largă. Cum s-a vorbit data trecută la această dimensiune, ce ar însemna la speța respectivă, situația Ucrainei. Era vorba de termenul de prescripție. Poate s-ar fi impus de verificat mai detaliat acest segment sau o finalitate a cauzei din a.2003 din Ucraina. Nu s-a verificat pînă la capăt finalitatea acestei cauze penale. Rapid s-ar fi impus ca să meargă cineva acolo ca să verifice această informație, care este finalitatea acestei cauze, dar acesta nu a fost un impediment de a transmite cauza în Federația Rusă. Este vorba de examinarea completă, obiectivă și rapidă. Din materiale rezultă că în a.2003 respectivul ar fi comis fals în acte publice și nu se cunoștea finalitatea acestei urmări. Din materiale se cunoștea că procuratura din Mikulinsk examina o cauză penală în privința subiectului respectiv. Au fost anexate la materialele cauzei aceste informații, nu era secret. Nu se cunoștea finalitatea cauzei penale din Federația Rusă pentru că rușii nu au informat despre finalitatea acelei cauze penale. Informația a fost fixată în ordonanța Comitetului de anchetă a lui Dukaev. La momentul transmiterii exista această informație și anume că în privința respectivului există această urmărire penală. Accentuiază faptul că, cauza penală Caramalac ar fi fost transferată în Federația Rusă în a.2013 și ca consecință peste 2 ani a fost clasată. Trebuia de prevăzut peste 2 ani ce hotărâre vor lua rușii în privința acestui subiect, dar iarăși nu știe dacă cineva poate să prevadă. Referitor la cauza penală care ar fi fost în Rusia nu a văzut materialele. Nu a văzut materialele cauzei penale din Federația Rusă. Nu a văzut fizic nici materialele cauzei Caramalac aflate în RM. S-a ocupat echipa instituțională pe acest caz. A semnat acea scrisoare de însoțire, demers, deci nu a văzut materialele. Nu a văzut materialele cauzei Caramalac propriu - zise din Ucraina. În a. 2003 nu a cunoscut. În a. 2013 nu-și amintește cu certitudine, se presupune că cunoștea că exista o informație din Ucraina la materialele de control a cauzei penale transferate în Rusia.

Pe lîngă declarațiile lui XXXXXXXXX vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii impuse se confirmă prin:

- declarațiile martorului XXXXXXXXX, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că, cu A. Pîntea au fost în relații de subordonare la acel moment. Aproximativ în luna martie a. 2013, activând în cadrul Secției control și investigare a cauzelor de criminalitate organizată în cadrul Procuraturii Generale, a primit spre examinare două cauze penale de învinuire a lui Caramalac Grigore. Era vorba de un

dosar privind faptele comise în anul a.2003 și altă cauză penală de învinuire a acestuia de comiterea unor infracțiuni patrimoniale de escrocherie și șantaj comise pe parcursul anilor 1997 - 2000. Analizând cauzele respective a decis conexarea acestora din motiv că era vorba de comiterea infracțiunilor de un singur învinuit. Cît privește a doua cauză pornită în anul 2003 menționează că ea a fost restabilită de cîteva ori din cîte își amintește și i-a trebuit mai mult timp pentru a rezuma conținutul învinuirii aduse lui Caramalac pe aceste capete de învinuire. În cauzele penale respective Caramalac era anunțat în căutare și în privința lui a fost aplicată măsura preventivă arestul preventiv. Potrivit materialelor cauzei s-a stabilit că începând cu a. 2004 autoritățile competente ale RM au solicitat de multiple ori extrădarea lui din Federația Rusă, fiind stabilit locul aflării lui anume în țara respectivă. Extrădarea a fost refuzată practic de fiecare dată, nu mai ține minte precis, din diferite motive. Însă în anul 2008 acestuia i-a fost acordată cetățenia Federației Ruse. Fapt despre care au fost informate autoritățile competente ale RM. Pe motivul respectiv ultimele dați a fost refuzată extrădarea lui Caramalac că este cetățean al Federației Ruse, iar Federația Rusă nu-și extrădează proprii cetățeni. La fel examinând materialele dosarului a atras atenția la faptul că ultima faptă infracțională a fost comisă în a.2001 și în curând va expira termenul de atragere a acestuia la răspundere penală. Din cîte își aduce aminte în a.2013 erau cîteva epizoade ce depășeau termenul de 15 ani. Luînd în considerație aceste circumstanțe a considerat unica soluție legală transferul urmăririi penale în privința lui Caramalac în statul unde își are cetățenia și domiciliul. Nu ține minte concret cînd, dar cauza a fost expedită în adresa secției internaționale cu propunerea respectivă, însă a fost expedită înapoi din necesitatea înlăturării a cărorva omisiuni. Este vorba de înaintarea învinuirii, luînd în considerație retroactivitatea legii penale în momentul acela. Din nou, primind materialele dosarului, a emis o nouă ordonanță de punere sub învinuire a lui Caramalac deja raportând acțiunile lui cu prevederile Codului Penal în vigoare pe toate capetele de învinuire a dosarului conexat deja și din nou a fost expedit secției internaționale în luna iulie a. 2013 cînd a emis ordonanța de transfer a urmăririi penale a cauzei respective în Federația Rusă. Poate să menționeze că soluția dată a fost unica legală, a fost coordonată de către conducerea secției în care activa și respectiv a fost coordonată cu dl Pîntea, Prim - adjunct al procurorului General, pe subiectul dat a și scris cîteva note informative în care și-a expus părerea asupra soluției respective. Privind problema ce ține de strămutarea cauzei în Federația Rusă dînsul personal cu dl Pîntea a discutat asupra cauzei respective și soluției pe care urma să o ia. Din discuția cu dlui, acesta i-a comunicat și această posibilitate s-o examineze. Cauza penală pînă a fi expedită din cîte își amintește cum a fost primită de dînsul a fost și cusută și numerotată în așa mod cum a fost și suspendată înainte de reluare. A cusut materialele care le-a emis suplimentar, a fost și tradusă în limba rusă. Consideră că nu intra în obligațiunile dlui Pîntea să coase dosarul, să numeroteze paginile, să traducă, să certifice documentele, să efectueze lucrul tehnic. Dl Pîntea era procuror ierarhic superior pentru dînsul, indicații nici în scris nici verbale pe marginea cauzei penale nu i-a dat. Însă ceia ce privește coordonarea unor acțiuni procesuale, unor decizii este firesc ca Prim-adjunct al Procurorului General să acorde un suport metodic, informațional cu atît mai mult a unei secții care a fost creată în cadrul Procuraturii Generale ce ține de crima organizată, era ceva nou și pentru ei. Era firesc chiar și dînsul să se adreseze la dl Pîntea cu o întrebare și după vîrstă și după vechimea de muncă. De cînd lucrează în Procuratură cunoaște că aceste acțiuni sunt în limitele legii, era vorba de o conlucrare, o activitate normală, în biroul de serviciu, în timpul orelor de muncă și în conformitate cu regulamentele interne. Era act oficial, o scrisoare oficială în cadrul dosarului i se pare în a.2008 - 2009 adresată organelor competente ale RM prin care a fost refuzată o următoare cerere de extrădare, făcând trimitere la faptul că Caramalac prin Decret prezidențial a primit cetățenia Federației Ruse. Scrisoarea respectivă a fost semnată fie de Procurorul General al Federației Ruse sau de adjunct. Nu vede o soluție legală a cauzei date, consideră că nu era întemeiată suspendarea pentru că locul aflării lui Caramalac era cunoscut. Consideră că din momentul în care se cunoștea locul aflării lui Caramalac nu putea fi suspendată urmărirea penală, încă din a. 2008 de cînd a primit cetățenia Federației Ruse.

Ordonanța respectivă a fost semnată de dînsul și decizia i-a aparținut dînsului. Cauza penală se expediază doar în originalul acela care l-a primit. Cea care se afla la el de fapt erau copii certificate. Cauza penală unde Caramalac se învinuia de omor la comandă a fost disjunsă. În privința altor persoane a fost expediată în instanță. În privința celei de-a doua cauze penale care a fost conexată de către dînsul a fost restabilită pe motiv că fie a fost sustrasă, fie restabilită. I se pare nu o singură dată a fost restabilită, era un haos mare în acel dosar. Erau copii autentificate, nu documentele primare. Dînsul personal a trimis toată cauza, nu a făcut copii. Dînsul consideră că a fost legal, a fost unica soluție legală care putea fi luată, atunci așa a crezut și acum așa crede. Această soluție nu s-a luat într-o zi. Dosarul a fost primit în martie a.2013 ordonanța s-a emis în iulie a.2013, cauza penală a fost și întoarsă înapoi de reprezentanții secției internaționale, s-a respectat procedura respectivă. Dînsul a luat în calcul faptul care era la moment la dosar informația că Caramalac a primit cetățenia Federației Ruse. Nu cunoaște dacă erau așa acte în dosar în a.2010, a.2011. Dînsul a luat decizia pe materialele care erau la dosar. Nu a văzut un impediment că dacă s-a refuzat odată să mai fie efectuată încă odată procedura respectivă. A făcut cunoștință cu actele respective, conținutul încheierii emise de judecătorul de instrucție, a Curții Supreme de Justiție care a anulat-o. Dînsul la baza ordonanței nu a pus aceste acte, dar a verificat ca hotărârea sa să nu contravină acestor documente și odată ce a fost anulată încheierea judecătorului de instrucție de Curtea Supremă de Justiție pe motive de procedură nu a văzut impedimente de a lua hotărârea pe care a luat-o. Era vorba de o faptă comisă în a.2001 pe tentativă de omor în care era implicat și Caramalac, dar erau și epizoade de șantaj, escrocherie din a.1997, a.1999, a.2003 care au fost comise înainte de ultimul episod infracțional. Termenul de 15 ani de atragere la răspundere deja expirase, nu mai ține minte care epizoade, dar ele erau. Este vorba de evenimentele care s-au petrecut recent, nu mai ține minte la ce dată, dar prin ordonanța dlui Harunjen a fost anulată ordonanța de transfer a urmăririi penale emisă de dînsul în a. 2013 și dispusă restabilirea cauzei penale pentru că s-a constatat lipsa acesteia. Nu este de competența dînsului să dea apreciere acțiunilor Procurorului General sau Adjunct, dar a purces la restabilirea cauzei respective de învinuire a lui Caramalac de comiterea tentativei de omor la comandă. Potrivit învinuirii era vorba de Caramalac și alte persoane. Aceste persoane au fost condamnate și cauza se află în arhiva la moment a Curții Supreme de Justiție. S-a ridicat acest dosar, la moment există cauza penală. În privința lui Caramalac a fost expediată cauza și în privința tentativei de omor, cauza acum se află în procedura dînsului cercetează, examinează, restabilește în continuare. Personal a considerat că Dukaev trebuia să ia altă hotărâre pe cauza penală odată ce este sentință de condamnare a celorlalți complici în RM. Nu a putut prevedea hotărârea altei persoane, era de părerea că el urma a fi atras la răspundere penală, pentru asta a fost transferată cauza în Federația Rusă. La data de 21.09.2016 cauza cea era expediată în Federația Rusă integral, nu era în RM. Părțile vătămate sunt în drept să conteste hotărârea. Este și o procedură de contestare în Federația Rusă. Părților vătămate nu li s-au încălcat careva drepturi prin expedierea dosarului în Federația Rusă. Ca să expedieze cauza în judecată trebuie să-i înainteze lui Caramalac învinuirea, nu are pîrghii de a-l impune să vină să-i înainteze învinuirea. Dacă ar fi venit în RM consideră că putea fi pedepsit dacă nu ar fi expirat termenul de prescripție. Dînsul a expediat dosarul cu 2 învinuiri în sensul Codului Penal din 1961. Se solicita înaintarea unei noi învinuiri. Impedimente referitor la transfer nu au fost. Era vorba de acte procesuale, s-au lichidat neajunsurile și cauza a fost expediată. Ordonanța lui Dukaev în original există, este o copie restabilită la dosarul care se află la el, este certificată de autoritățile competente ale Federației Ruse. Dînsul a fost transferat în secția dată, pe lângă dînsul au mai activat mai mulți procurori. În carnetul de muncă nu a verificat dar crede că este mențiune, are ordin de transfer, a semnat, a fost de acord și a fost transferat. Salariul îl primea ca colaborator al secției date. Are la mîină ordonanța de restabilire emisă de Procurorul General pe care o execută. Se anulează transferul, dar nu cunoaște ce consecințe are această ordonanță în Federația Rusă. Dosarul s-a restabilit, procedura de restabilire o face dînsul, dar s-a dispus restabilirea de dl Harunjen. Motivele de restabilire sunt că cauza a fost expediată ilegal în Federația Rusă, s-a constatat lipsa ei pe teritoriul

RM. Nu i s-a solicitat restituirea plăților salariale pentru că a activat în secția dată, din câte cunoaște nici colegilor săi. Pe lângă această cauză a mai avut dosare în gestiune, sunt și sentințe de condamnare rămase definitive, care nu au fost anulate pe motivul activării într-o secție că ar fi constituită ilegal, avea persoane arestate, dosare care au fost în cadrul secției, sau activitățile procurorului în cadrul secției, nu a existat așa ceva. Secția a fost înființată legal, activa legal. Transferul a fost cu acordul său, era o altă secție care avea altă denumire. Secția care era anterior nu avea cauze penale. Erau și colaboratori din secția respectivă care au rămas să lucreze. Secția s-a numit altfel și avea alte atribuții. Nu cunoaște atribuțiile care erau anterior, i se pare că și șeful a rămas același. Secția ca fiind înființată ilegal nu a fost desființată. Nu a găsit nici o parte vătămată ca să o audieze în cauza care o examinează, nimeni nu a venit la el. Nu a primit nici o plângere, nu au fost manifestații publice, nici cereri în scris nu a primit, nici din inițiativă proprie nu s-au prezentat, nici nu le poate găsi, a dat indicații colaboratorilor, dar nu le poate găsi. Din câte cunoaște Direcția Control avea atribuții de a verifica cauza penală. Nu cunoaște urma s-au nu urma să verifice. Consideră că Direcția Control putea să se expună. Nu cunoaște dacă anume dl Ghervas. Nu cunoaște dacă are careva atribuții s-au trebuie să se expună referitor la transfer. S-a înaintat învinuirea finală, erau mai multe învinuiri pe diferite dosare, s-a făcut o învinuire care era conform art. 10 în favoarea învinuitului. Dînsul consideră că probele în privința lui Caramalac erau suficiente cel puțin în învinuirea de omor la comandă. Indicații din Secția internațională de a administra noi probe în privința lui Caramalac înainte de a expedia cauza penală în Federația Rusă nu au parvenit la el.

- declarațiile martorului Olga Ionaș, care fiind audiată în cadrul ședinței de judecată a declarat că, pe dl Pîntea îl cunoaște în legătură cu serviciul. În a. 2013 dînsa activa în Secția asistență juridică internațională și integrare europeană, a fost transferată, începând cu 01.04.2013. Aproximativ peste o lună, în luna mai, de către dl A. Pîrnău, șeful secției i-a fost repartizată cauza penală Caramalac Grigore cu propunerea procurorului XXXXXXXXX pentru transferul urmăririi penale în privința acestuia în Federația Rusă. Cauza i-a fost repartizată pentru a o studia și a face o notă cu propunere asupra cauzei. Dînsa a studiat și a stabilit că sunt anumite neajunsuri pentru a transfera cauza penală printre care cele mai importante din care își aduce aminte era că nu era fixat termenul urmăririi penale cu cel puțin 6 luni, adică să fie 6 luni, materialele nu erau traduse în limba rusă, a statului unde urma să fie expedită cauza penală și în privința persoanei învinuite nu era ordonanța de punere sub învinuire finală. Dînsa a indicat aceasta în notă și a transmis nota cu cauza dlui Pîrnău Anatolie. Ulterior cauza a fost transmisă Liliane Nani, procuror în secție pentru luarea deciziei. Apoi cauza a fost transferată în Rusia pentru preluarea urmăririi penale. Impedimente legale de transferare a cauzei nu erau, erau doar motive formale, aceste impedimente erau să coase dosarul, să numeroteze, să traducă. Trebuiau a fi înlăturate de procurorul la care cauza era în gestiune. La acel moment era la XXXXXXXXX. În cazul în care nu sunt pregătite materialele se transmit cu scrisoare. În cazul în care nu sunt traduse, nu sunt cusute, nu este aplicată ștampila Procuratura din Rusia restituie materialele pentru înlăturarea neajunsurilor, nu cunoaște dacă concret în cazul lui Caramalac au fost restituite, în general nu cunoaște ce decizie au luat autoritățile ruse. De la dl Pîrnău nu a primit careva indicații referitor la transfer.

- declarațiile martorului Liliana Nani, care fiind audiată în cadrul ședinței de judecată a declarat că, cu dl Pîntea era în relații de serviciu. În aprilie a. 2013, nu mai ține minte exact data, în adresa secției au parvenit două cauze penale în învinuirea lui Caramalac care urmau a fi transmise autorităților ruse pentru preluarea urmăririi penale. După studierea materialelor, cauza a fost remisă secției care efectua urmărirea penală pentru lichidarea unor neajunsuri. Ulterior, cauza penală a parvenit repetat în adresa secției și a fost din nou restituită, deoarece nu erau conforme pentru a putea fi transmise. Nu erau anexate traducerile materialelor, nu erau aplicate ștampilele și acele două cauze urmau a fi conexe pentru a fi transmise. Materialele au fost restituite organului pentru aceasta și în iulie au parvenit înapoi în adresa secției. I-au fost repartizate Liliane Nani spre examinare, s-a raportat șefului secției A. Pîrnău. În baza acestora au fost întocmite note informative care au fost transmise dlui Pîrnău, inclusiv și cu termenul de prescripție. Notă informativă referitor la termenul cînd se prescriau infracțiunile

incriminate numitului. Ulterior, a fost întocmit proiectul demersului de transfer a urmăririi penale către autoritățile ruse care a fost transmis dlui Pîrnău pentru semnare. Ulterior, semnării cauza penală a fost transmisă în Federația Rusă. Reieșind din faptul că erau mai multe volume și era complicat de transmis s-a convenit cu colegii de a fi transmise prin intermediul poștei diplomatice, ceea ce și a fost făcut. Numitul este cetățean al Federației Ruse, materialele erau conforme, nu au fost careva impedimente pentru a fi transmise. Ei anterior au examinat. Au fost examinate de Federația Rusă materialele privind extrădarea numitului, din aceste motive a fost refuzat, deoarece este cetățean a Federației Ruse. Au discutat cu șeful secției referitor la neajunsuri, că nu erau traducerea, că nu erau conexe cauzele, nu erau puse ștampile. Cea ce ține de competența secției, se examinează să corespundă tuturor cerințelor, în rest organul de urmărire penală decide dacă urmează a fi transmis. Prin scrisoare s-a indicat că sunt probe, că nu sunt careva impedimente pentru a fi transmis. Proiectul demersului l-a pregătit Liliana Nani, l-a studiat a pregătit proiectul, nu i-a dat nimeni indicații ca să transmită. Proiectul l-a transmis șefului secției Anatolie Pîrnău, dlui a mers să-l semneze la Prim-adjunctul Procurorului General și i l-a adus, ulterior l-a transmis mai departe. Lichidarea neajunsurilor tehnice, aplicarea ștampilei, conexarea cauzei, anexarea unor materiale care nu erau, ține de atribuțiile organului de urmărire penală, în cazul în care cauza este în gestiunea procurorului, ține de atribuțiile acestuia. Relațiile de conlucrare între secția internațională și control al urmăririi penale sunt de același nivel. Toate secțiile Procuraturii Generale sunt pe orizontală, nu sunt subordonate. În cazul dat nu era necesară avizarea de acea secție. Organul de urmărire penală decide asupra transmiterii cauzei în străinătate dacă persoana este cetățean al acelui stat și are cetățenie. În cazul Caramalac era procurorul care efectua urmărirea penală pe caz. Organul de urmărire penală care a decis asupra transmiterii cauzei, sub aspect procesual valoare juridică pentru transmitere o are ordonanța procurorului. Nu cunoaște dacă dosarul Caramalac fizic s-a aflat la dl Pîntea, ele s-au aflat la dl Pîrnău, pe urmă au fost la Liliana Nani, fizic ar fi imposibil să verifice Procurorul General toate materialele care vin. Transferul în privința cetățenilor RM poate fi permis. În RM nu se interzice dubla cetățenie, poate fi transmis dacă persoana are cetățenia altui stat. Corpurile delictelor pe dosarul Caramalac nu erau, nu au fost anexate la dosar. Careva dubii la legalitatea Secției de investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată din care a parvenit dosarul Caramalac nu a avut. Proiectul demersului l-a întocmit pe numele dlui Pîntea, deoarece acesta conform atribuțiilor de serviciu cura secția acesteia, toate demersurile ce țin de extrădare, transferare. Consideră că transferul cauzei penale Caramalac a fost legal. Colegii săi nu au fost sancționați pe careva motive pentru transferul cazului Caramalac. Toate acțiunile din secție Liliana Nani și colegii săi le coordonau cu dl Pîrnău. Referitor la modificarea denumirii secției Procuraturii Generale nu cunoaște dacă este nevoie de Hotărârea Parlamentului, dar crede că nu. Secția relații internaționale a suferit mai multe modificări ale denumirii, Funcțiile nu s-au schimbat niciodată, a fost "asistență internațională", "cooperare internațională", referitor la schimbarea denumirii au fost informați în baza ordinului. Dl Pîrnău doar în formă verbală își exprima acordul. Materialele se repartizează în baza rezoluției, dar decizia care urmează a fi luată nu. Decizia privind transferul se ia de organul de urmărire penală, în cazul dat de procuror, secția acestora nu poate schimba această voință, organul de urmărire penală decide. Corpurile delictelor nu au fost anexate când a parvenit dosarul la ei. Dînsa a transmis solicitarea privind transmiterea corpurilor delictelor secției de unde a parvenit dosarul, Rusia nu a fost informată cu nimic. Materialele cauzei erau și în copii autentificate, dar într-o cauză erau și materialele originale. Când s-a soluționat chestiunea referitor la complici nu ține minte dacă s-a soluționat ceva cu corpurile delictelor. La primirea dosarului în secție nu intră atribuția de a verifica existența elementelor constitutive ale infracțiunii. La întocmirea notelor informative a indicat informația veridică, nici dl Pîntea, nici dl Pîrnău nu i-au dat careva indicații că cauza trebuie transmisă.

- declarațiile martorului Anatolie Pîrnău, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că, cu dl Pîntea au fost colegi de serviciu. În prima jumătate a anului 2013 de la organul de urmărire penală a Procuraturii Generale a parvenit dosarul penal în privința lui Caramalac Grigore cu ordonanța de transfer în Federația Rusă. A transmis dosarul cu rezoluție procurorului Liliana Nani pentru studierea dosarului și a propune

referitor dacă sunt respectate cerințele convenției CSI și legislația RM. Luând în considerație că organul de urmărire penală este o subdiviziune a Procuraturii Generale printr-o notă, care este anexată la dosarul de control, prin care s-au expus asupra transferului respectiv referitor la prezența actelor în dosar. Ordonanța, traducerea ceia ce se referă la cerințele prevăzute. Ținând cont de faptul că organul de urmărire penală este din cadrul Procuraturii Generale le revine hotărârea cu privire la transfer. În alte cazuri, dacă sunt din teritoriu dosarele solicitate, avizul este al Direcției control al Procuraturii Generale. Prin nota care a întocmit-o dosarul a fost restituit organului de urmărire penală pentru a înlătura cele indicate în notă. După ce a fost prezentat dosarul a doua oară, ținând cont de faptul că nu au fost îndeplinite cerințele indicate în notă, l-a restituit înapoi, fapt despre care a fost informat Prim-adjunctul Procurorului. După ce a parvenit iarăși dosarul de la organul de urmărire penală i-a raportat dlui Pîntea, dacă nu greșește a fost propunerea din partea dînsului referitor la termenul de prescripție și referitor la transferul urmăririi penale să fie consultată și Direcția de control a urmăririi penale, referitor la termenul de prescripție și referitor la transfer, de transferat sau nu. În perioada ceia secția era condusă de Mircos. După o perioadă dînsul a intrat la dl Pîntea și a întrebat care e situația referitor la ceea ce au propus ei. I se pare că atunci sau altă dată i-a spus să pregătească proiectul demersului de transfer. După aceea a poruncit procurorului Liliana Nani să pregătească demersul și l-a prezentat dlui Pîntea. După aceea dacă nu greșește au fost făcute corectări la o frază legată de termenul de prescripție. L-a prezentat dlui Pîntea și în aceiași zi sau a doua zi a fost semnat demersul de transfer și pe cale diplomatică au expediat dosarul. Când a parvenit dosarul în secție crede că era însoțit de scrisoare de însoțire, dar nu-și amintește, a avut multe dosare în perioada ceia, nu-și amintește precis. Fără scrisoare de însoțire orice alt dosar din altă procuratură nu vine, de obicei vin cu scrisoare de însoțire, dar dacă nu are scrisoare nu-l primesc, este o evidență. Dl Pîntea în discuțiile cu dînsul a spus să pregătească proiectul demersului de transfer care ei l-au pregătit și l-au transferat. Ei s-au expus în nota care au prezentat -o și atunci a considerat că nu este necesară transferarea, era ceva cu traducerea. A propus să fie solicitat avizul direcției control al urmăririi penale. Ei mai des se întâlnesc cu așa întrebări, referitor la termenul de prescripție și dacă este sau nu temei de transfer. Neajunsurile care ei le-au propus au fost lichidate în afară de temeinicie și de termenul de prescripție. Din cîte a înțeles s-au clarificat toate problemele, inclusiv cu Direcția control. Demersul în cele din urmă a fost semnat de Prim - adjunctul Procurorului General dl Pîntea. Referitor la faptul că nu a indicat în notă că ar fi fost necesar avizul direcției conduse de dl Mircos, în notă s-au expus referitor la ceea ce ține de competența secției. Dosarul Caramalac la început în a. 2013 a venit cu scrisoare de însoțire. A spus că nu-și amintește dacă dosarul a fost cu scrisoare de însoțire sau nu, ambele dosare Caramalac au fost cu scrisoare. Când a fost audiat în cadrul urmăririi penale înainte de aceasta s-a pregătit, avea dosarul de control. Dosarul putea să parvină prin poștă, putea să parvină de la conducere, de la dl Pîntea. Nu-și amintește dacă a fost cu scrisoare de însoțire sau fără, crede că a fost scrisoare de însoțire, nu-și amintește acum precis. Odată a fost restituit că nu era ștampila, traducerea. Referitor la termenul de prescripție l-a anunțat verbal pe dl Pîntea că ar fi bine de verificat pe epizodele care sunt cu termenul de prescripție, ca organul de urmărire penală să se expună. La aceasta dl Pîntea i-a răspuns că bine. Atunci când a propus nu-și amintește unde era dosarul la ei sau la organul de urmărire penală, dînsul doar s-a expus. Dînsul s-a dus la dl Pîntea să-i comunice referitor la termenul de prescripție în baza dosarului de control. La acest dosar erau ordonanțele de transfer. Ei au discutat și cu L. Nani că ar fi mai bine ca organul de urmărire penală să se expună, i-a raportat dlui Pîntea, nu a comunicat în formă scrisă pentru că nu ține de competența lor. Organul de urmărire penală s-a expus prin ordonanță referitor la transferul urmăririi penale, nu întotdeauna face în scris ceia ce comunică Procurorului General sau adjunctului. Ce ține de atribuțiile secției ei s-au expus prin notă. Secția lor nu este un organ care ia decizii referitor la transfer. Organul de urmărire penală în cazul dat a fost secția dlui Vasile Godoroja, procuror era Sîrcu. Când dl Pîntea i-a spus să pregătească proiectul demersului nu era clar dacă s-a verificat termenul de prescripție și referitor la transferul urmăririi penale. Dînsul a explicat că avea dubii doar la pregătirea demersului. Le-a adus la cunoștința dlui Pîntea, au pregătit proiectul, nu au făcut un document. Nu era clar dacă s-au clarificat cu temeinicia transferului și referitor la termenul de

prescripție. Dînsul a înțeles că s-au clarificat cu întrebarea dată. A considerat ca ilegal faptul că nu-i era clar temeiul transferului, nu poate da apreciere acțiunilor dlui Pîntea. Avea dubii la întocmirea demersului neștiind dacă s-a clarificat cu termenul de prescripție și temeinicia transferului. A considerat că la momentul dat era ilegal transferul. Ei au pregătit un proiect de demers. Dînsul a înțeles că aceste probleme erau hotărâte. Consideră că în cazul Caramalac trebuia să fie verificat termenul de prescripție și decizia de transfer. Dacă i-a spus să pregătească a considerat că organul de urmărire penală a clarificat toate problemele care sunt. Cancelaria centrală primește dosarul și îl transmite secției lui A. Pîrnău. Nu-și amintește dacă a dat indicații procurorului. Nu-și amintește dacă era ștampila, rezoluția. Nu a cerut oficial de la dl Mircos pentru că nu intră în atribuțiile secției acestuia. Dînsul a înaintat o propunere. Nu crede că propunerea sa este obligatorie pentru Prim-adjunctul Procurorului General. Nu decid ei dacă expiră termenul sau nu. Dacă era clar pentru dînsul nu ridică întrebarea. Nu cunoaște dacă s-a hotărât aceasta sau nu, nu este la curent dacă a expirat termenul de prescripție în cauza Caramalac. Dînsul i-a raportat dlui Pîntea, a intrat în birou și i-a raportat, crede că l-a ascultat. I-a raportat dlui Pîntea în timpul zilei de lucru, concret la ce oră a intrat și a discutat nu-și amintește. Proiectul demersului de transmitere a cauzei în Rusia ei au pregătit ca de obicei. Ceia ce era scris în demers dl Pîntea a corectat referitor la termenul de prescripție, alt ceva nu-și amintește dacă a mai corectat. Nu este în atribuțiile secției sale să aprecieze legalitatea transferului. Este ordonanța de transfer care o emite organul de urmărire penală și demersul pe care îl semnează Prim-adjunctul Procurorului. Nu-și amintește dacă a adus toate cauzele "Caramalac" dlui Pîntea, dacă nu a cerut de la organul de urmărire penală. Nu-și amintește dacă dosarul a trecut prin intermediul dlui Pîntea. Materialele care au fost în secția acestuia 2-3 volume. Materialele care au fost decisive precis au fost la dl Pîntea. Dînsul nu este la curent dacă cele 30 și ceva de volume le-a prezentat dlui Pîntea. De obicei le aduce procurorul. A trecut mult timp, cîte odată le cerea. Cunoaște ordinul nr. 96/7 din 05.06.2008. Trebuie să studieze ordinul ca să poată spune dacă se referă la transmiterea dosarelor în cadrul procuraturii Generale. Dacă au fost expediate, înseamnă că cauzele au fost numerotate și cusute. Nu cunoaște dacă au fost actele în română și pe urmă în rusă. Poșta diplomatică are un anumit volum, de aceasta au fost expediate de 2 ori, fiecare dosar era cusut, numerotat. Prima notă a pregătit-o Ionaș. În ultima notă se referă la ceia ce au depistat ei, nu se referă la transfer, vorbește de ceia ce ține de competența secției sale, nu de atribuțiile organului de urmărire penală sau ce trebuie să semneze Prim-adjunctul General al Procurorului. Referitor la ordinul nr. 85/7 din 27.10.2001, în cazul de față ei nu verifică dosarele de transfer din cadrul Procuraturii Generale, în cazul dat ei nu pot verifica demersul semnat de Prim-adjunctul Procurorului General, dosarele de transfer care vin din subdiviziunile Procuraturii Generale și nu se expune asupra legalității acestora. Organele din Rusia puteau cere informație suplimentară. Diferite state procedează diferit, dacă nu era cusut, nu era pusă ștampila puteau să-l întoarcă înapoi. Ei traduc singuri unele acte care vin. Le-au semnat și au pus ștampila că au primit actele pentru expedierea în Rusia. Ulterior careva informații că a fost deteriorată poșta nu-și amintește dacă au parvenit. Informația că Caramalac este cetățean a Federație Ruse au primit anterior transmiterii cauzei organului de urmărire penală. Anume indicații ca să pregătească un demers ilegal nu au fost, a pregătit un demers standard care pregătește în toate cazurile. Cauza dată s-a deosebit prin faptul că a fost corectat. Se întâmplă că se corectează și în alte cauze. Avea un standard unde indică articolul, familia. Nu le-a comparat cu alte demersuri, diferă familia, articolul, țara. Posibil au fost solicitate după a. 2014, probabil au cerut informație dacă s-a luat hotărâre pe cauză, dacă a parvenit nota informativă la Procuratura Generală se poate de verificat. Dosarul de control se păstrează în secție. Ce ține de drepturile părților vătămate nu ține de competența acestora. Nu verifică dosarele care parvin din cadrul Procuraturii Generale. Referitor la temeinicia transferului probabil au apărut dubii la drepturile părților vătămate. La urmărirea penală a declarat că a avut dubii și la încălcarea drepturilor părților vătămate. Acum nu s-a ridicat întrebarea. La urmărirea penală a avut în vedere ca să verifice temeinicia transferului urmării penale, să verifice inclusiv și încălcarea drepturilor părților vătămate. Alegațiile referitor la drepturile părților vătămate, este părerea sa în urma discuțiilor cu procurorul. A discutat și în secție la ei cu procurorul. Au fost atunci cînd

mergea transferul, nu-și amintește când, dar de aceasta a pus la dubii temeinica transferului urmării penale. Acesta a fost un punct din aceia ce s-a expus, se primește că este părerea sa. A discutat în secție de aceea a ajuns la concluzia că trebuie să fie consultat organul de urmărire penală. Nu ține minte dacă procurorul i-a raportat despre încheierea judecătoreii Râșcani referitor la transfer. Nu-și amintește dacă cunoștea despre această încheiere. Dosarul l-a studiat Nani. Încheierea judecătoreii Râșcani posibil era la dosarul de control. Când mergea procedura de transfer posibil și din aceste considerente s-a propus verificarea temeiniciei transferului luând în considerare încheierea judecătoreii Râșcani și decizia Curții Supreme de Justiție. Însă nu-și amintește. Cunoștea probabil din discuțiile cu procurorul secției.

La fel vinovăția lui XXXXXXXXX de comiterea infracțiunii impuse se confirmă prin: procesul - verbal de examinare din 08.07.2016 a documentelor care se conțin în dosarul de control nr. 19-276/99 în privința lui Caramalac Grigore Ion și anume cerere de comisie rogatorie din 08.09.1999 adresată autorităților competente ale Federației Ruse; încheierea judecătoreii Râșcani din 18.02.1999 cu nr.d-40/99; proiectul cererii de comisie rogatorie; notă de informare a anchetatorului Vîhristiuc; ordonanță de concretizare a datelor de anchetă din 04.01.1999; fișa personală a lui Caramalac Grigore; copia pașaportului Caramalac Grigore; mandat de arest din 18.02.1999; ordonanță de punere sub învinuire a lui Caramalac Grigore din 05.01.1999; demers privind aplicarea arestului preventiv din 18.02.1999; ordonanță de anunțare în căutare din 05.01.1999; scrisoare de însoțire; raport; scrisoare de însoțire; revendicare pe numele Caramalac Grigore; ordonanță de anunțare în căutare; scrisoare de însoțire; răspuns din 10.09.1999; rezoluție; articol din ziar; notă informativă; scrisoare de însoțire; demers către Procuratura Generală a Ucrainei; mandat de arest; ordonanță de concretizare a datelor de anchetă; decizia Tribunalului Chișinău din 11.05.2001; ordonanță de respingere a cererii din 11.05.2001; încheierea Tribunalului Chișinău din 30.03.2001; ordonanță de prelungire a termenului de arest; raport; ordonanță de punere sub învinuire din 26.08.2000; ordonanța de anunțare în căutare; extras din Codul penal; ordonanță de punere sub învinuire din 14.11.2001; fișa personală; cerere de extrădare către Procuratura Generală a Ucrainei; răspuns extrădare din Ucraina; cerere extrădare către Ucraina; notă informativă; răspuns cerere extrădare din Ucraina; scrisoare; răspuns cerere extrădare din Ucraina; ordonanță de punere sub învinuire din 14.11.2001; încheierea judecătoreii Centru din 21.11.2001 cu nr.2001018095; fișa personală a lui Caramalac Grigore; răspuns de la Procuratura Generală a Ucrainei; cerere de extrădare către Procuratura Generală a Federației Ruse din 06.12.2003; demers suplimentar; cerere comisie rogatorie; fișa personală; scrisoare însoțire; încheiere privind prelungirea arestului preventiv; cerere de comisie rogatorie către Federația Rusă; ordonanță de punere sub învinuire din 10.12.2003; mandat de arest din 21.11.2001; fișa personală; ordonanță de punere sub învinuire din 14.11.2001; fișa personală; extras din codul penal; răspuns cerere extrădare din Federația Rusă; demers din 04.01.2004; chestionar; caracteristica cet. Caramalac; răspuns copia pașaportului; demers; răspuns la demers; chestionar; răspuns; scrisoare de însoțire; extras din registru; scrisoare de însoțire; act de naștere; demers, copia din pașaport; cerere asistență juridică internațională suplimentară; raport; demers decizia Curții de Apel nr.1-8/2003 din 12.03.2003; sentința judecătoreii Centru din 30.01.2004; raport; notă informativă al Șefului DSO Ion Țurcan; copii fax căutare; cerere asistență juridică către Federația Rusă; răspuns cerere asistență juridică din Federația Rusă; scrisoare de însoțire; certificat; sentință din 27.02.2004; demers; certificat; ordonanță de concretizare a datelor de anchetă; răspuns cerere din Ucraina; copia pașaportului rusesc a cet. Kirov Grigorii; scrisoare de însoțire; încheiere de prelungire a arestului; încheiere de prelungire a arestului; scrisoare de însoțire; încheiere de prelungire a arestului; scrisoare de însoțire; încheiere de prelungire a arestului; scrisoare de însoțire; încheiere de prelungire a arestului; scrisoare de însoțire; încheiere de prelungire a arestului; scrisoare de însoțire; încheierea de prelungire a arestului; cerere suplimentară extrădare; refuz extrădare Caramalac G. din partea Federației Ruse; cerere repetată de extrădare; refuz extrădare Caramalac Gr. repetat; ordonanță de anunțare în căutare; revendicare; decizia Tribunalului Chișinău din 11.05.2001; încheierea Tribunalului Chișinău nr. 1e-313/2001 din 11.05.2001; ordonanță de punere sub învinuire din 02.05.2001; copia ordonanței de anunțare în căutare; copia materialelor căutare Caramalac; notă informativă, cerere repetată de extrădare; notă

informativă către Președintele RM; cerere extrădare repetată; răspunsul Procuraturii Generale a Rusiei referitor la posibilitatea întâlnirii cu Procurorul General al RM; demers către L. Miculeț; scrisoare însoțire; răspuns; articol din ziar; materiale căutare; cerere extrădare; refuz extrădare cu informarea despre existența cauze penale în privința lui Caramalac Grigore în Federația Rusă; rezoluția procurorului ierarhic; notă informativă pentru Președintele RM; cerere extrădare repetată; notă informativă către Președintele Parlamentului RM; scrisoare de însoțire; demers către DGUP a MAI; demers Federația Rusă; extras din convenție; ordinul de acordare a cetățeniei ruse lui Caramalac; refuz extrădare Caramalac Gr.; cerere extrădare repetat; refuz extrădare; cerere extrădare; solicitare către Federația Rusă; rezoluția Prim-adjunctului Procurorului General XXXXXXXXX; cererea avocatului Dmitri Coștei privind transmiterea cauzei Caramalac către Federația Rusă; solicitare suplimentară către Federația Rusă a hotărârii instanței pe numele lui Caramalac; răspunsul Prim-adjunctului Procurorului General către avocatul Dmitri Coștei; notă informativă la petiția avocatului Coștei D.; confirmare de primire a cetățeniei Federației Ruse de Caramalac Gr. ; scrisoare de însoțire; rezoluția Prim-adjunctului Procurorului General Andrei Pîntea; notă informativă pe cauza nr. 2002018064; demersul de transfer a cauzei Caramalac către Federația Rusă semnat de XXXXXXXXX; ordonanță de propunere a transferului cauzei 2002018064 către Federația Rusă; scrisoare de însoțire; notă informativă pe cauza nr. 2002018064; demers către MAEIE al RM; demers către Procuratura Generală a Republicii Moldova; rezoluția procurorului Șef, Anatolie Munteanu; informare din partea Procuraturii Generale a Federației Ruse referitor la clasarea cauzei (f.d. 16-19 v.I); ordonanța din 10.08.2016 conform căreia au fost recunoscute în cadrul urmăririi penale în calitate de mijloc material de probă a actelor care se conțin în dosarul de control nr. 19-276/99 (f.d. 69 v.I); ordinul nr. 112-p din 26.02.2010 de numire a dlui A. Pîntea în funcția de Prim-adjunct al Procurorului General pentru un mandat de 5 ani (f.d. 72 v.I); ordinul nr. 96/7 din 05.06.2008 cu privire la ordinea de transmitere la Procuratura Generală a cauzelor penale destinate transferului de urmărire penală către statele străine conform căruia cauza penală împreună cu corpurile delictelor, ordonanța menționată și scrisoarea de însoțire se va transmite către Direcția control al urmăririi penale. Direcția control a urmăririi penale după verificarea în baza p. 10.6, lit. "b" din Regulamentul cu privire la organizarea activității de asistență juridică internațională a Procuraturii verifică temeinicia demersului de transfer a urmăririi penale, va decide conform prevederilor art. 39 al. 4 al Legii cu privire la asistența juridică internațională în materie penală asupra oportunității transferului urmăririi penale. Decizia luată va fi consemnată în un aviz confirmat de procurorul și Șeful Secției ce a efectuat verificarea. În caz de decizie a oportunității transferului urmăririi penale, Direcția control a urmăririi penale va transmite avizul menționat, cauza penală și corpurile delictelor în Secția cooperare internațională și integrare europeană pentru realizarea transferului de urmărire penală. Controlul executării prezentului ordin se dispune Prim-adjunctului Procurorului General (f.d. 73-74, v.I); ordinul nr. 45/2 din 11.06.2010 cu privire la organizarea activității subdiviziunilor Procuraturii Generale în domeniul implementării politicii penale a statului și efectuării urmăririi penale conform căruia Prim-adjunctul Procurorului General organizează și conduce activitățile de bază ale organelor Procuraturii în domeniul implementării politicii penale a statului, asigurării controlului ierarhic superior asupra legalității exercitării și conducerii urmăririi penale. Prim-adjunctul Procurorului General organizează și coordonează activitatea procurorilor subdiviziunilor Procuraturii Generale întru exercitarea atribuțiilor stipulate în Legea cu privire la Procuratură și Codul de Procedură Penală în domeniul asigurării asistenței juridice și colaborării internaționale în domeniul său de activitate (f.d. 75-76, v.I); ordinul nr. 29/7 din 09.02.2007 cu privire la organizarea aplicării de către organele Procuraturii a Legii cu privire la asistența juridică internațională în materie penală nr. 371-XVI din 01.12.2006 conform căruia adjunctii Procurorului General vor asigura respectarea și executarea strictă de către organele procuraturii a prevederilor Legii nr. 371-XVI cu privire la asistența juridică internațională în materie penală (f.d. 77-78, v.I); ordinul nr. 68/19 din 21.03.2005 despre aprobarea Regulamentului cu privire la organizarea activității de asistență juridică internațională a Procuraturii Republicii Moldova conform căruia a fost aprobat Regulamentul cu privire la organizarea activității de asistență juridică internațională a Procuraturii Republicii Moldova (f.d. 80, v.I); Regulamentul cu privire la organizarea activității de asistență juridică internațională a Procuraturii Republicii Moldova aprobat prin ordinul nr. 68/19 din 21.03.2005 conform căruia la solicitarea expresă

a Secției cooperare internațională subdiviziunile Procuraturii Generale la solicitarea expresă a Secției cooperare internațională studiază cauzele penale concrete, preconizate spre a fi transferate autorităților străine pentru preluarea urmăririi penale. Procurorii teritoriali, ai procuraturilor specializate și ai subdiviziunilor Procuraturii Generale în cazurile necesare vor putea solicita Procurorului General transferul către autoritățile străine competente a cauzelor penale, în care au efectuat s-au condus urmărirea penală, în privința cetățenilor statului străin, bănuți sau învinuți de comiterea infracțiunilor pe teritoriul Republicii Moldova, despre care există date veridice referitoare la cetățenia și domiciliul curent. Transferul urmăririi penale autorităților străine competente nu va putea fi solicitat în privința cetățenilor Republicii Moldova și a apatrizilor. Procurorii indicați la p.10.1. din prezentul Regulament în cazul eventualei transferări a urmăririi penale către autoritățile străine competente: emit rezoluția motivată de transfer al urmăririi penale; asigură traducerea calitativă a tuturor materialelor cauzei penale în limba statului solicitat; aplică pe toate filele cauzei penale ștampila oficială (cu blazon) a organului responsabil de urmărirea penală; stabilesc termenul urmăririi penale pe o durată nu mai puțin de trei luni; prezintă secției cooperare internațională un demers motivat privind oportunitatea și necesitatea transferării urmăririi penale autorităților străine competente, care să conțină date recente cu privire la identitatea, cetățenia, domiciliul persoanei în privința căreia se solicită transferul și dacă este posibil, exteriorul fizic al acesteia; prejudiciul material cauzat prin infracțiune; acțiunea civilă, dacă o atare a fost înaintată în cadrul procesului penal. Secția cooperare internațională la parvenirea demersurilor cu privire la transferul urmăririi penale: verifică materialele urmăririi penale sub aspectul corespunderii lor cerințelor expuse la p. 10.5. lit. c), d) și e) din prezentul Regulament; în cazul în care materialele urmăririi penale și demersul de transfer vor corespunde cerințelor expuse, va formula către autoritățile străine competente în numele Procurorului General sau al adjuncților săi cererea de preluare a urmăririi penale (f.d. 81-92, v.I); dispoziția nr. 81/28 din 30.11.2012 cu privire la asigurarea interacțiunii cu autoritățile publice ale statului și stabilirea unor sarcini Prim-adjunctului și adjuncților Procurorului General conform căreia Prim-adjunctul Procurorului General dl XXXXXXXXX este responsabil de relațiile cu Parlamentul în domeniul privind exercitarea și conducerea urmăririi penale, precum și implementarea politicii penale a statului (f.d. 93, v.I); ordinul nr. 85/7 din 27.10.2010 cu privire la modificarea Regulamentului Procuraturii Generale conform căruia secția asistență juridică internațională și programe internaționale examinează cererile de transfer de urmărire penală a cetățenilor străini, ce au comis infracțiuni pe teritoriul Republicii Moldova, parvenite de la organele internaționale de urmărire penală, verifică plenitudinea și obiectivitatea acțiunilor de urmărire penală, ia decizii conform legislației procesual - penale naționale, verifică corectitudinea actelor întocmite în vederea corespunderii lor cerințelor instrumentelor internaționale, pregătește demersurile corespunzătoare către organele abilitate ale statelor străine, ține la control examinarea acestora, cere informații despre decizia finală luată pe aceste cazuri de autoritățile competente străine (f.d. 95-125, v.I); ordinul nr. 1323-p din 17.10.2013 cu privire la modificarea și completarea unor acte normative departamentale (f.d. 126-129, v.I); Regulamentul Procuraturii Generale aprobat prin ordinul nr. 52/3 din 21.06.2010 conform căruia Primul adjunct și adjuncții Procurorului General, organizează și conduc activitățile de bază ale organelor Procuraturii potrivit competenței, exercită alte atribuții la decizia Procurorului General. Atribuțiile funcționale a Primului-adjunct și adjuncților Procurorului General se stabilesc de Procurorul General; ordin nr. 52/3 din 21.06.2010 cu privire la aprobarea Regulamentului Procuraturii Generale (f.d. 131, v.I); ordin nr. 80/09 din 23.11.2012 cu privire la modificarea și completarea Regulamentului Procuraturii Generale (f.d. 145, v.I); ordin nr. 1/09 din 04.01.2013 cu privire la modificarea Regulamentului Procuraturii Generale (f.d. 146, v.I); ordin nr. 0/28 din 30.01.2013 cu privire la modificarea și completarea Regulamentului Procuraturii Generale și abrogarea unor acte departamentale de dispoziție (f.d. 147-148, v.I); ordinul nr. 17/28 din 25.02.2013 cu privire la modificarea și completarea unor acte normative departamentale conform căruia "Secția control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată" se completează cu cuvintele "exercită și conduce urmărirea penală în cazurile infracțiunilor de criminalitate organizată; reprezintă învinuirea în instanțele judecătorești în cazurile infracțiunilor de criminalitate organizată. Pct. 2.3.4.3.2 va avea următorul cuprins "Secția control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată" (f.d. 149-152, v.I); ordin din 20/28 din 12.03.2013 cu privire la modificarea și completarea unor acte normative

departamentale (f.d. 153-154, v.I); ordonanță din 20.09.2016 privind recunoașterea în cadrul urmăririi penale a actelor ce confirmă atribuțiile de serviciu ale Prim-adjunctului XXXXXXXXX în calitate de mijloc material de probă (f.d. 159, v. I); Regulamentul Procuraturii Generale aprobat prin ordinul nr. 52/3 din 21.06.2010 conform căruia Prim-adjunctul și adjuncții Procurorului General acționează pentru îndeplinirea ordinelor, dispozițiilor, instrucțiunilor și altor indicații ale Procurorului General, conduc, coordonează și controlează activitatea subdiviziunilor Procuraturii Generale, a procuraturilor teritoriale și specializate, direct sau prin mediul conducătorilor acestora, conform domeniilor de competență, atribuțiilor ce le revin și repartizării zonale corespunzătoare. Domeniile de competență și repartizarea atribuțiilor funcționale ale prim-adjunctului Procurorului General și adjuncților Procurorului General se stabilesc prin ordinul Procurorului General (f.d. 163-165, v.I); ordinul nr. 27/28 din 14.08.2015 cu privire la modificarea și completarea unor acte normative ale Procuraturii conform căruia Prim-adjunctul și adjuncții Procurorului General acționează pentru îndeplinirea ordinelor, dispozițiilor, instrucțiunilor și altor indicații ale Procurorului General, conduc, coordonează și controlează activitatea subdiviziunilor Procuraturii Generale, a procuraturilor teritoriale și specializate, direct sau prin intermediul conducătorilor acestora, conform domeniilor de competență, atribuțiilor ce le revin repartizării zonale corespunzătoare (f.d. 166-168, v.I); dispoziția nr. 81/28 din 30.11.2012 conform căreia Prim-adjunctul Procurorului General dl XXXXXXXXX este responsabil de relațiile cu Parlamentul în domeniul privind exercitarea și conducerea urmăririi penale, precum și implementarea politicii penale a statului (f.d. 169, v.I); ordonanța din 20.09.2016 conform căreia au fost recunoscute în cadrul urmăririi penale actele ce confirmă atribuțiile de serviciu ale Prim-adjunctului XXXXXXXXX (f.d. 170, v.I); proces - verbal de examinare din 20.09.2016 (f.d. 183, v.I); ordonanța din 20.09.2016 conform căreia au fost recunoscute în calitate de mijloc material de probă în cadrul urmăririi penale actele ce se conțin în dosarul de control nr. 36-8/13 (f.d. 184, v. I); ordonanță din 10.10.2016 conform căreia a fost recunoscută în calitate de mijloc material de probă ordonanța Procurorului General interimar Eduard Harunjen din 21.09.2016 prin care a fost reluată urmărirea penală în cauza penală nr. 2002018064 în învinuirea lui Caramalac Grigore (f.d. 218, v.I); ordonanță privind efectuarea ridicării obiectelor din 07.10.2016 conform căreia a fost efectuată ridicarea petiției avocatului Lozan Oleg în interesele lui Caramalac Grigore din 26.07.2016 (f.d. 219, v. I); proces - verbal de ridicare din 07.10.2016 conform căruia a fost ridicată petiția avocatului Oleg Lozan în interesele lui Caramalac Grigore din 21.07.2016 privind scoaterea ultimului din căutare internațională (f.d. 270, v.I); proces-verbal de examinare din 07.10.2016 a documentelor care se conțin în petiția nr. 18 din 21.07.2016 privind cererea avocatului Oleg Lozan în interesele lui Caramalac Grigore prin care se solicită scoaterea ultimului din căutare internațională (f.d. 271, v. I); ordonanță din 07.10.2016 conform căreia a fost recunoscut în cadrul urmăririi penale actele care se conțin în petiția nr. 18 din 21.07.2016 privind cererea avocatului Oleg Lozan în interesele lui Caramalac Grigore menționate în partea descriptivă a prezentei ordonanțe în calitate de mijloc material de probă (f.d. 267, v.I); proces - verbal de examinare din 12.10.2016 a documentelor ridicate în cadrul percheziției efectuate la domiciliul cet. Pântea Andrei la 11.10.2016 (f.d. 75-77, v.II); ordonanța din 22.10.2016 privind recunoașterea în cadrul urmăririi penale a copiilor actelor din cauza "Caramalac" ridicate la 11.10.2016 în cadrul percheziției efectuate la domiciliu A. Pântea, în calitate de mijloc material de probă (f.d. 254, v.II); ordonanța din 22.10.2016 privind recunoașterea în cadrul urmăririi penale a notei informative întocmită de procurorul XXXXXXXXX referitor la transferul urmăririi penale în privința lui Caramalac Grigore către Federația Rusă din 12.02.2014 în calitate de mijloc material de probă (f.d. 54, v.III); proces - verbal de percheziție din 11.10.2016 la domiciliul lui A. Pântea din mun. Chișinău, or. Codru, str-la 3 M. Juravel, 3 de unde au fost ridicate copii ale documentelor pe 176 file (f.d. 122, v. III); proces - verbal de percheziție din 11.10.2016 a automobilului care aparține lui A. Pântea de model BMW X-5, cu n/î KAK 846 (f.d. 126, v. III), precum și alte materiale ale cauzei penale citite și studiate în ședința de judecată.

În cadrul cercetării judecătorești avocatul Gh. Malic și-a manifestat dezacordul privind audierea lui A. Pîrnău în calitate de martor, menționând că acesta este conducătorul secției care practic a decis transferarea cauzei în privința lui Caramalac în Rusia și dacă ceia ce este incriminat d-lui A. Pântea constituie infracțiune, atunci există suficiente probe că și dl

Pîrnău are atribuție la comiterea acestei infracțiuni și are dreptul de a nu mărturisi împotriva sa.

Alegațiile avocatului Gh. Malic în această parte instanța de judecată le consideră neîntemeiate din următoarele considerente.

Conform art. 314 al.1 CPP RM instanța de judecată este obligată, în cursul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit, sub toate aspectele, probele prezentate de părți sau administrate la cererea acestora, inclusiv să audieze inculpații, părțile vătămate, martorii, să cerceteze corpurile delictive, să dea citire rapoartelor de expertiză, proceselor-verbale și altor documente, precum și să examineze alte probe prevăzute de prezentul cod.

După cum urmează din materialele cauzei penale calitatea de martor lui A. Pîrnău i-a fost stabilită de către organul de urmărire penală și declarațiile acestuia au fost apreciate ca probe în susținerea acuzației aduse lui XXXXXXXXX.

În acest sens, referirea avocatului Gh. Malic la faptul că, A. Pîrnău nu poate fi interogat în calitate de martor în prezenta cauză din considerentul că dînsul are atribuție la comiterea infracțiunii imputate lui A. Pîntea și are dreptul de a nu mărturisi în privința sa, sunt neîntemeiate, or calitatea de martor atribuită lui A. Pîrnău de către organul de urmărire penală nu poate fi modificată de către instanța de judecată în cadrul cercetării judecătorești. Presupunerea avocatului Gh. Malic că și martorul în cauză a comis o infracțiune tangență cu cauza aflată în proces de examinare, nu constituie un impediment pentru audierea lui A. Pîrnău în calitatea de martor atribuită acestuia de către organul de urmărire penală.

În cadrul urmăririi penale, la 13.10.2016 avocatul Gh. Malic în interesele lui Andrei Pîntea a depus o plîngere prin care a solicitat constatarea nulității și anularea ordonanței adjunctului Procurorului General dlui Eduard Harunjen din 03.08.2016 de pornire a cauzei penale nr. 20169778144 în privința lui A. Pîntea în baza bănuielii rezonabile de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. 3 lit. "b" și "d" Cod penal; constatarea nulității absolute a ordonanței adjunctului Procurorului General dlui Eduard Harunjen din 21.09.2016 prin care a dispus anularea ordonanței Procurorului secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale XXXXXXXXX din 19.07.2013 prin care a fost dispusă transmiterea cauzei penale nr. 2002018064 în învinuirea cet. Caramalac Grigore autorităților competente ale Federației Ruse pentru efectuarea urmăririi penale în continuare, cu reluarea urmăririi penale.

În motivarea plîngerii avocatul Gh. Malic a menționat că, în procedura unui grup de procurori din cadrul Procuraturii Anticorupție se află cauza penală nr. 2016978114 pornită la data de 03.08.2016 în privința dlui Andrei Pîntea. Cauza penală în cauză a fost pornită în baza ordonanței adjunctului Procurorului General dlui Eduard Harunjen din 03.08.2016 pe faptul existenței unei bănuieli rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. 3 lit. "b" și "d" din Codul penal.

Temei pentru pornirea acestei cauze penale a servit raportul de autosesizare a procurorului în Procuratura anticorupție XXXXXXXXX privind pretensele acțiuni ilegale ale fostului Prim-adjunct al Procurorului General XXXXXXXXX manifestate prin depășirea atribuțiilor de serviciu la dispunerea transferului urmăririi penale în privința lui Caramalac Grigore către autoritățile Federației Ruse, soldat cu urmări grave intereselor publice, precum și drepturilor și intereselor persoanelor fizice.

Ulterior, în scopul creării unor probe artificiale de vinovăție, menite să confirme ilegalitatea și neîntemeierea transferului cauzei penale în Federația Rusă, adică întru falsificarea stării de fapt și de drept și a circumstanțelor cauzei, la data de 21.09.2016 prin ordonanța adjunctului Procurorului General dlui Eduard Harunjen, care precum că

ar fi examinat materialele cauzei penale nr. 2002018064, s-a dispus anularea ordonanței Procurorului secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale XXXXXXXXXX din 19.07.2013 prin care a fost dispusă transmiterea cauzei penale nr. 2002018064 în învinuirea cet. Caramalac Grigore Ivan, autorităților competente ale Federației Ruse pentru efectuarea urmăririi penale în continuare, cu reluarea urmăririi penale.

Consideră avocatul că, ordonanțele în cauză sunt lovite de nulitate absolută, fiind emise cu încălcarea imperativelor legale, privind competența și după calitatea persoanei.

Ambele ordonanțe, menționează avocatul Gh. Malic, au fost emise urmare a relațiilor ostile și tendințelor de răfuială sau răzbunare, existente între XXXXXXXXXX și Viorel Morari, or Ex-Procurorul General interimar l-a învinuit pe V. Morari de nereguli în activitate, solicitând Consiliului Superior al Procurorilor inițierea unei proceduri disciplinare pe numele acestuia.

Prin urmare conchide avocatul că, așa numita cauză penală a fost pornită și transmisă în gestiunea procurorului Viorel Morari pentru a se răzbună cu fostul sau coleg XXXXXXXXXX, deși conform articolului 15 din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, ca interdicție este obligația procurorului de a evita orice conflict de interese în procesul exercitării atribuțiilor de serviciu, iar dacă acesta apare, să-l declare.

Aceleași relații ostile sunt și între procurorul în demisie XXXXXXXXXX și actualul adjunct al Procurorului General Eduard Harunjen care neîntemeiat și ilegal a însușit interimatul funcției de Procuror General și a emis în această postură mai multe ordonanțe lovite de nulitate absolută.

Astfel, conform 2 art. 11 din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la procuratură, în cazul în care Procurorul General nu a stabilit ordinea substituirii sale de către adjuncți, funcțiile Procurorului General vor fi exercitate de drept de către adjunctul cu cea mai mare vechime în funcția de procuror. În cazul dat la intrarea în vigoare a Legii cu privire la procuratură, funcția de Procuror General era vacantă, respectiv conform legii noi, el fiind absent, evident ca nu a putut și nici nu putea stabili ordinea substituirii sale de către adjuncți, din care considerente funcțiile Procurorului General, conform actualei legi, trebuie să fie substituit de către adjunctul cu cea mai mare vechime în funcția de procuror, acesta fiind dl. Igor Serbinov, care activează în funcția de procuror de la 01.08.88 când a fost desemnat ca stagiar în procuratura r-lui Frunze or. Chișinău.

Conform datelor oficiale și reale dl Eduard Harunjen, la moment adjunct al Procurorului General, are o vechime în munca de procuror mult mai mică, deoarece a fost desemnat pentru prima oară în funcția de procuror de secție în Procuratura mun. Chișinău doar în anul 1994. Deci, conform legii, dreptul de a porni pretinsa cauză penală și dreptul la interimatul funcției de Procuror General în exclusivitate aparține, de drept dlui Igor Serbinov, respectiv ordonanța de pornire a urmăririi penale este lovită de nulitate absolută.

Din aceste considerente solicită instanța a constata nulitatea absolută a ordonanței din 03.08.2016 de pornire a cauzei penale, deoarece a fost încălcată competența după calitatea persoanei, or cauza penală în privința procurorului în demisie XXXXXXXXXX a fost pornită nu de către Procurorul General și nici de către Procurorul General interimar care trebuie să fie de drept dl. Igor Serbinov, dar nu dl Eduard Harunjen. Aceste argumente se referă la ambele ordonanțe contestate.

La fel menționează avocatul Gh. Malic că, după cum rezultă din materialele cauzei penale nr. 20169778144 și din presa liberă cauza penală nr. 2002018064 în învinuirea cet. Caramalac Grigore Ivan, în baza ordonanței Procurorului secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale XXXXXXXXXX din 19.07.2013 a fost transmisă autorităților competente ale Federației Ruse.

Respectiv, la moment materialele acestei cauze penale în întregime, inclusiv originalul ordonanței Procurorului secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale XXXXXXXXXX din 19.07.2013 se află în Federația Rusă, din care considerente par a fi false afirmațiile precum că, autorul ordonanței din data de 21 septembrie 2016 ar fi examinat materialele cauzei penale nr. 2002018064, care la moment nici fizic nu se afla în Republica Moldova.

Totodată, menționează avocatul Gh. Malic că, după cum rezultă din materialele cauzei penale nr. 20169778144 și din presa liberă, Comitetul de anchetă al Federației Ruse la 11 decembrie 2015 a clasat dosarul Grigore Caramalac, urmărirea penală fiind încetată. Respectiv procedura în această cauză penală concretă, a fost finisată cât pe teritoriul Republicii Moldova, atât și în afara țării, iar ordonanța respectivă a Comitetului de anchetă al Federației Ruse are caracter de lucru judecat. Același caracter îl au toate deciziile și ordonanțele care sunt parte componentă a acestei cauze, inclusiv ordonanța procurorului secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale XXXXXXXXX din 19.07.2013, care deja a și fost consumată odată cu trimiterea acestei cauze în Rusia. Din aceste considerente este evident că ordonanța cu pricina nu putea fi anulată în Republica Moldova. La fel cum odată fiind finisată, procedura în cauza aceasta nu putea fi reluată, decât dacă în condițiile legii de către Procuratura Generală a Federației Ruse, fie de către o instanță legală din această țară ar fi fost anulată la propriu însăși ordonanța de încetare a urmăririi penale din data de 11.12.2015 emisă de care Comitetul de anchetă al Federației Ruse.

Pînă a se emite o soluție de anulare însăși a ordonanței de încetare a urmăririi penale din data de 11.12. 2015 emisă de către Comitetul de anchetă al Federației Ruse, consideră că nu poate fi reluată urmărirea penală. Procurorul General al Republicii Moldova urma să facă o notă s-au să ceară omologului său din Federația Rusă să verifice legalitatea ordonanței de încetare a urmăririi penale și nu este exclus că aceasta va fi anulată. Nu este exclus că însăși Procuratura Generală a Federației Ruse va găsi de cuviință de a trimite cauza cu pricina în instanță pentru a fi judecată persoana vizată. În așa mod ar fi putut fi corectate toate posibilele erori, precum că cauza penală nu a fost în întregime cusută, că nu au fost în întregime confirmate toate materialele etc.

Deci, odată fiind clasată urmărirea penală, nimeni nu o poate relua, decât fiind anulată la propriu ordonanța de clasare a urmăririi penale în condițiile legii. Mai mult ca atât, conform principiului securității raporturilor juridice și în baza ordonanței Procurorului secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale XXXXXXXXX din 19.07.2013 cauza penală în referință a fost transmisă autorităților competente ale Federației Ruse pentru efectuarea urmăririi penale în continuare. Respectiv, din acest moment, cât cauza penală, atât și procedura de urmărire penală se află în Federația Rusă. În Republica Moldova nu mai este nici cauza penală și nici propriu procedura de urmărire penală, de aceia nici un procuror din Republica Moldova, inclusiv Procurorul General, la fel cum nici un adjunct al acestuia nu era în drept să însușească atribuțiile stabilite de al. 2 art. 531 Cod procedură penală, art. 52 alin. 1 CPP RM, or conform legii, activitatea procurorilor poate fi exercitată doar în cadrul urmăririi penale, ceea ce nu este în speță. Astfel, consideră avocatul Gh.Malic că, autorul ordonanței și-a depășit atribuțiile sale legale, deoarece nu are o urmărire penală la îndemână. Ordonanța procurorului secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale XXXXXXXXX din 19.07.2013 deja a și fost consumată odată cu trimiterea acestei cauze în Federația Rusă respectiv, un act juridic consumat, nu mai putea fi anulat.

Un alt argument care denotă ilegalitatea ordonanței contestate este faptul că cauza penală în privința dlui A. Pântea a fost pornită la data de 03.08.2016 de către Procurorul General interimar fără drept, iar ordonanța procurorului secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale XXXXXXXXX din 19.07.2013, de trimitere a acestei cauze în Federația Rusă, a fost anulată la 21.09.2016.

În cazul dat, consideră avocatul că, cauza penală în privința unui procuror, fie și în demisie a fost pornită nu de către Procurorul General în funcție.

Pe de altă parte, autorul ordonantei nu s-a autosesizat, or s-a autosesizat prin raportul procurorului în Procuratura anticorupție XXXXXXXXX, pe când ordonanța de pornire a procesului penal a fost semnată de către adjunctul Procurorului General dl. Eduard Harunjen care însă nu s-a autosesizat, prin urmare se denotă că procedura a fost într-un fel colectiva, pe când legea nu permite o astfel de colectivizare la faza pornirii urmăririi penale. De altfel, cel care a exercitat procesul penal în exclusivitate era în drept să se autosesizeze și tot el trebuia să pornească urmărirea penală. Deoarece urmărirea penală în privința procurorilor poate fi pornită doar de către Procurorul General, rezultă că doar acesta putea să exercite procesul prealabil și să se autosesizeze.

Legea nu permite și conform legii nu este posibil să se autosesizeze unul, dar să pornească urmărirea penală altul, pentru că în astfel de caz nu va fi o autosesizare, ci o simplă sesizare și aceasta ar fi fost posibil dacă Procurorul General ar fi fost sesizat cu privire la pretinsa infracțiune și nu s-ar fi autosesizat procuratura. De aceea consideră că, în cazul dat este încălcată ordinea de pornire a procesului penal și lipsește fapta infracțiunii.

Prin încheierea judecătorului judecătorei Buiucani Ghenadie Pavliuc din 09.11.2016 plîngerea avocatului Gh. Malic a fost transmisă spre soluționare judecătorei Rîșcani mun. Chișinău.

La fel în cadrul urmăririi penale la 07.11.2016 avocatul Gh. Malic în interesele lui XXXXXXXXX a depus o plîngere prin care a solicitat constatarea nulității și anularea ordonanței din 03.08.2016 de pornire a cauzei penale în privința lui XXXXXXXXX, a ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXX din 18.10.2016 de înlăturare a apărătorului Gheorghe Malic din procesul penal; recuzarea dlui Viorel Morari, Procuror Șef al Procuraturii Anticorupție și a subalternilor direcți ai acestuia; constatarea și declararea nulității absolute a citației, emise de către procurorul în Procuratura Anticorupție XXXXXXXXX din 12.10.2016 prin care s-a dispus citarea apărătorului Gheorghe Malic în cauza penală nr. 2016978114.

În motivarea plîngerii avocatul Gh. Malic a menționat că, în procedura unui grup de procurori din cadrul Procuraturii Anticorupție se afla cauza penală nr. 2016978114 pornită la data de 03.08.2016 în privința dlui XXXXXXXXX în baza ordonanței adjunctului Procurorului General dlui Eduard Harunjen de existență a bănuielii rezonabile de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 al. 3 lit. "b" și "d" Cod Penal pe pretinsa depășire a atribuțiilor de serviciu comise în legătură cu trimiterea materialelor cauzei penale nr. 2002018064 în învinuirea cet. Caramalac Grigore autorităților competente ale Federației Ruse.

Ulterior, în scopul creării unor probe artificiale, menite să confirme ilegalitatea și netemeinicia transferului cauzei penale în Federația Rusă, adică întru falsificarea stării de fapt și de drept și a circumstanțelor cauzei, la data de 21.09.2016 prin ordonanța adjunctului Procurorului General dlui Eduard Harunjen s-a dispus anularea ordonanței procurorului secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale XXXXXXXXX din 19.07.2013 prin care a fost dispusă transmiterea cauzei penale nr. 2002018064 în învinuirea cet. Caramalac Grigore autorităților competente ale Federației Ruse pentru efectuarea urmăririi penale în continuare, cu reluarea urmăririi penale.

De asemenea întru intimidarea părții apărării, imixtiunii în libertatea exercitării profesiei de avocat și creării impedimentelor vădit ilegale și abuzive, pentru a perturba libertatea și drepturile procesuale, la data de 18.10.2016 procurorul în Procuratura Anticorupție XXXXXXXXX, a înmănat dlui Pântea Andrei ordonanța sa emisă la 18.10.2016 prin care a dispus înlăturarea apărătorului Gheorghe Malic din procesul penal în cauza penală nr. 2016978114.

Consideră avocatul Gh. Malic că, ordonanța în cauză, procesul penal în întregime și în particular și citația cu pricina, sunt lovite de nulitate absolută, fiind emise cu încălcarea imperativelor legale, referitoare la participarea părților, deoarece este un caz în care legea impune libertatea și caracterul obligatoriu al participării avocatului ales de învinuit.

Susține avocatul Gh. Malic că între Andrei Pântea și Viorel Morari există relații ostile. Din aceste considerente cere recuzarea dlui Viorel Morari, Procuror Șef al Procuraturii Anticorupție și a subalternilor direcți ai acestuia de la conducerea, exercitarea, controlul și oricare formă de influență a urmăririi penale în această cauză penală.

Aceleași relații ostile sunt și între procurorul în demisie XXXXXXXXX și actualul adjunct al Procurorului General Eduard Harunjen.

De către avocatul Gh. Malic este pusă la îndoială legalitatea deținerii funcției de Procuror General de către dl. Eduard Harunjen, or la intrarea în vigoare a Legii cu privire la procuratură, funcția de Procuror General era vacantă, respectiv conform legii noi, fiind absent, evident că nu a putut și nici nu putea stabili ordinea substituirii sale de către adjuncți, din care considerente funcțiile Procurorului General, conform actualei legi, trebuie să fie substituite de către adjunctul cu cea mai mare vechime în funcția de

procuror, acesta fiind dl. Igor Serbinov care activează în funcția de procuror de la 01.08.88, iar conform datelor oficiale și reale, dl Eduard Harunjen are o vechime în munca de procuror mult mai mică, deoarece a fost desemnat pentru prima oară în funcția de procuror de secție în Procuratura mun. Chișinău doar în anul 1994.

Astfel, consideră avocatul Gh. Malic că conform legii, dreptul de a porni pretinsa cauza penală și dreptul la interimatul funcției de Procuror General în exclusivitate aparține, de drept dlui Igor Serbinov, respectiv ordonanța de pornire a urmăririi penale este lovită de nulitate absolută.

La fel consideră avocatul Gh. Malic că a fost încălcată și competența după calitatea persoanei, or cauza penală în privința procurorului în demisie, XXXXXXXXXX a fost pornită nu de către Procurorul General și nici de către Procurorul General interimar, dl Igor Serbinov, dar dl Eduard Harunjen.

La fel consideră avocatul Gh. Malic că, dînsul în calitate de avocat în cauza penală de învinuirea dlui XXXXXXXXXX, nu poate fi audiat în calitate de martor, excepție fiind doar un drept al acestuia cu consimțământul persoanei interesele căreia le reprezintă, să facă declarații în favoarea ei și doar în acest caz, darea declarațiilor exclude participarea sa ulterioară în procedura acestei cauze.

Mai mult ca atît, pretinsa citare contrar prevederilor legale, nu a fost efectuată cu cel puțin 5 zile înainte de data când dînsul trebuia să se prezinte la organul respectiv. Or citația a sosit la oficiul avocaților la 17.10.2016, dînsului i-a fost înmănată la 19.10.2016, iar termenul pentru a se prezenta a fost stabilit 17.10.2016. Respectiv, consideră avocatul Gh. Malic că nerespectarea termenului de citare impune nulitatea actului efectuat în afara acestui termen.

La fel legislația stabilește consecutivitatea absolută a faptelor juridice, mai întîi avocatul vizat să fi participat (în trecut sau anterior) în această cauză în calitate de martor, iar apoi să pretindă a fi avocat. Doar în astfel de consecutivitate este aplicabilă interdicția, ceea ce nu este în speță, deoarece chiar și procurorul în ordonanța sa specifică că G. Malic a participat în calitate de apărător de la data de 11.10.2016 și chiar dacă procurorul pretinde a-i aprecia calitatea de martor, care o consideră un abuz, dînsul este în drept să refuze a participa în calitate de martor, urmînd să se subordoneze voinței persoanei pe care o apără, nefiind liber a decide.

Prin încheierea judecătorului judecătoriei Buiucani Mihail Diaconu din 28.11.2016 plîngerea avocatului Gh. Malic în interesele lui A. Pîntea a fost expeditată judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău pentru examinare.

La rîndul său și XXXXXXXXXX la 08.11.2016 a depus o plîngere prin care a solicitat constatarea nulității absolute și anularea ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție XXXXXXXXXX din 18.10.2016 prin care s-a dispus înlăturarea apărătorului Gheorghe Malic din procesul penal în cauza penală nr. 2016978114 și constatarea nulității absolute și anularea ordonanței din XXXXXXXXXX emisă de către dl Viorel Morari, Procuror Șef al Procuraturii Anticorupție.

În motivarea cererii A. Pîntea a menționat că, în procedura unui grup de procurori din cadrul Procuraturii Anticorupție se află cauza penală nr. 2016978114, pornită la data de 03.08.2016 în privința dînsului. Avînd contract de asistență juridică cu avocatul Gheorghe Malic, ultimul a prezentat procurorului XXXXXXXXXX mandatul său, fiind admis în proces în calitate de avocat și efectiv a participat la acțiuni procedurale.

Ulterior, în scopul intimidării părții apărării, imixtiunii în libertatea exercitării profesiei de avocat și creării impedimentelor vădit ilegale și abuzive, pentru a perturba libertatea și drepturile procesuale, la data de 18.10.2016 procurorul în Procuratura Anticorupție XXXXXXXXXX, i-a înmănat ordonanța sa emisă la 18.10.2016, prin care s-a dispus înlăturarea apărătorului Gheorghe Malic din procesul penal în cauza penală nr. 2016978114.

Prin urmare, invocă că ordonanța în referință, precum procesul penal în întregime și în particular citația cu pricina, sunt lovite de nulitate absolută, fiind emise cu încălcarea imperativelor legale, referitoare la participarea părților, deoarece este un caz în care legea impune libertatea și caracterul obligatoriu al participării avocatului ales de învinuit.

Referitor la citarea avocatului, menționează A. Pîntea că acesta este un act intenționat vădit ilegal și abuziv, deoarece nu pot fi citați și ascultați ca martori apărătorii, colaboratorii birourilor de avocați pentru constatarea unor date care le-au

devenit cunoscute în legătură cu adresarea pentru acordare de asistență juridică sau în legătură cu acordarea acesteia. Avocatul Gheorghe Malic în cauza penală de învinuirea lui A. Pântea, nu posedă careva informații cu privire la vreo circumstanță care urmează să fie constatată în cauză, care sunt strict stabilite de art. 96 Cod procedură penală și la această cauză nu are nici o relevanță faptul cine ar fi semnat o scrisoare de însoțire a materialelor cauzei penale nr. 2002018064 în învinuirea cet. Caramalac Grigore Ivan, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute art. art. 189 al. 6, 190 al. 5, 283, 27, 42 al. 3, 145 al. 2 pct. a), b), g), i) și m) Cod Penal al Republicii Moldova, care la moment este încetată de către autoritățile competente ale Federației Ruse, având statut de lucru judecat.

În speță, avocatul este în drept și doar în cazuri excepționale și doar cu consimțământul său, să facă declarații doar în favoarea sa, însă un astfel de consimțământ nu-i dă, pentru că nu poate sfida normele legale, obligațiile contractuale, etica de avocat și dreptul la apărare al persoanei.

Referitor la ordonanța privind înlăturarea apărătorului din procesul penal și ordonanța Procurorului Șef, atenționează că acestea poartă caracter vădit ilegal, or, conform expunerilor autorului ordonanțelor la 11.10.2016 dînsul a fost pus sub învinuire, iar la 12.10.2016 cu participarea învinuitului și apărătorului Gheorghe Malic au fost examinate copiile actelor ridicate în cadrul percheziției efectuate la domiciliul său și în cadrul examinării actelor menționate s-a stabilit că acestea conțin două scrisori de însoțire semnate de către Gheorghe Malic prin care a fost expediată cauza „Caramalac” către Procuratura Generală la 13.03.2013, atunci când ultima activa în funcția de Șef al DGUP al XXXXXXXXX al MAI.

Consideră A. Pântea că chiar aici se conțin date false, deoarece a fost stabilită o xerocopie, sau două xerocopii a unei pretinse scrisori, care nu știe dacă a fost semnată de avocat, însă oricum aceasta nu are nici o relevanță la cauza penală de învinuirea dînsului, fiind învinuit că ar fi comis pretinsa infracțiune mai târziu, după ce cauza penală a fost ridicată de la DGUP a XXXXXXXXX a MAI.

Astfel, în ordonanță se menționează, că la 12.10.2016 s-a constatat faptul, că apărătorul Gheorghe Malic posedă informații referitor la circumstanțele cazului care se investighează și care i-au devenit cunoscute anterior ca acesta să acorde asistență juridică învinuitului Pântea Andrei.

În ordonanțele cu pricina se menționează, că potrivit al. 1 art. 90 din Codul de procedură penală, martorul este persoana citată în această calitate de organul de urmărire penală sau de instanță, precum și persoana care face declarații, în modul prevăzut de prezentul cod, în calitate de martor, iar din norma citată supra, rezultă că statutul de martor persoana îl dobândește odată cu citarea în această calitate de organul de urmărire penală, adică Gheorghe Malic are calitatea de martor din 12.10.2016.

Conform lit. "d" alin.2 art.72 din Codul de procedură penală, apărătorul nu are dreptul să participe la procesul penal în cazul în care el a participat (în trecut sau anterior) în această cauză în calitate de martor. Se face o concluzie falsă și ilegală, precum că având în vedere că Gheorghe Malic are calitatea de martor în prezenta cauză, iar legea procesual penală nu permite participarea ca apărător a persoanei care are statut de martor în aceeași cauză, denotă temeieri de înlăturare a apărătorului Gheorghe Malic din prezentul proces penal.

Consideră A. Pântea că normele citate conțin o consecutivitate absolută a faptelor juridice, mai întâi este important ca avocatul vizat să fi participat (în trecut sau anterior) în această cauză în calitate de martor, iar apoi să pretindă a fi avocat. Doar în astfel de consecutivitate este aplicabilă interdicția și norma vizată, ceea ce nu este în speță, deoarece chiar și procurorul în ordonanța sa specifică că acesta a participat în calitate de apărător de la data de 11.10.2016 și chiar dacă procurorul pretinde a-i acorda calitatea de martor, care este un abuz, deoarece în aceste condiții au relevanță deja imperativele stabilite de alin. 3 pct. 2, alin. 5 și pct. 7 alin. 12 art. 90 Cod procedură penală, care-i permite să refuze a participa în calitate de martor și îl impun să se subordoneze voinței persoanei pe care o apară, nefiind liber a decide.

Or, potrivit normei legale, fără consimțământul dînsului, avocatul nu are dreptul nici chiar să se prezinte la organul de urmărire penală și doar în cazul în care ar fi avut consimțământul său și ar fi făcut careva declarații și doar în folosul dînsului, doar atunci el ar fi fost obligat să părăsească procesul, însă iarăși fără a fi înlăturat, ceea ce nu este

în speță, deoarece avocatul chiar și la acest moment, încă nu a participat (în trecut sau anterior) în calitate de martor și nici nu are de gând să-i permită acest lucru contrar prevederilor legale, eticii avocatului, voinței persoanei și dreptului la apărare.

De altfel consideră A. Pântea că, se încalcă dreptul la apărare, precum și libertatea profesiei de avocat, dreptul la muncă și dreptul de proprietate, pentru că între părți este un contract de asistență juridică și această asistență nu se acordă în mod gratis, ci urmează a se remunera ținând cont de complexitatea cazului, abuzurile și riscurile, cărora sunt expuși avocații, remunerarea fiind mult mai mare decât în condițiile unui dosar mai simplu.

Urmare a înlăturării avocatului de la îndeplinirea prevederilor contractuale, părțile sunt private de prestații și de venituri, pe de altă parte, nu au posibilitatea de a-și îndeplini obligațiile contractuale, ne fiind exclus că se vor înainta pretenții reciproce și se vor cere despăgubiri.

Prin încheierea judecătorului judecătorei Buiucani Ghenadie Pavliuc din 01.12.2016 plîngerea lui A. Pântea a fost expediată judecătorei Rîșcani mun. Chișinău.

Studiind plîngerile lui A. Pântea și a avocatului Gh.Malic declarate în interesul lui A. Pântea în coraport cu materialele cauzei penale, instanța de judecată consideră că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Conform art. 90 al.1 CPP RM martorul este persoana citată în această calitate de organul de urmărire penală sau de instanță, precum și persoana care face declarații, în modul prevăzut de prezentul cod, în calitate de martor. Ca martori pot fi citate persoane care posedă informații cu privire la vreo circumstanță care urmează să fie constatată în cauză.

Conform art. 54 al.5 CPP RM abținerea sau recuzarea procurorului se soluționează: 1) în cursul urmăririi penale - de către procurorul ierarhic superior, iar în privința Procurorului General - de către un judecător al Curții Supreme de Justiție. 2) în cursul judecării cauzei - de către instanța respectivă.

După cum urmează din plîngerile avocatului Gh.Malic depuse în interesul lui A. Pântea dînsul pune la îndoială legalitatea deținerii împuternicirilor de către adjunctul Procurorului General Eduard Harunjen la emiterea ordonanței din 03.08.2016 de pornire a cauzei penale în privința lui A. Pântea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. 3 lit. "b" și "d" Cod penal și constatarea nulității absolute a ordonanței adjunctului Procurorului General dlui Eduard Harunjen din 21.09.2016 prin care a fost dispusă anularea ordonanței Procurorului secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale XXXXXXXXX din 19.07.2013 prin care a fost dispusă transmiterea cauzei penale nr. 2002018064 în învinuirea cet. Caramalac Grigore autorităților competente ale Federației Ruse pentru efectuarea urmăririi penale în continuare, cu reluarea urmăririi penale.

Însă existența unei presupuneri privind ilegalitatea deținerii funcției de adjunct al Procurorului General E. Harunjen nu constituie temei pentru anularea ordonanței din 03.08.2016 privind începerea urmăririi penale în privința lui A. Pântea. Motiv din care plîngerea în aceasta parte urmează a fi respinsă.

La fel urmează a fi respins și capătul de plîngere cu privire la constatarea nulității absolute a ordonanței adjunctului Procurorului General dlui Eduard Harunjen din 21.09.2016 prin care a fost dispusă anularea ordonanței Procurorului secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale XXXXXXXXX din 19.07.2013 prin care a fost dispusă transmiterea cauzei penale nr. 2002018064 în învinuirea cet. Caramalac Grigore autorităților competente ale Federației Ruse pentru efectuarea urmăririi penale în continuare, cu reluarea urmăririi penale, or prezenta ordonanță nu a fost emisă în prezenta cauză penală în care calitatea de învinuit este atribuită lui A. Pântea și în acest sens ordonanța contestată nu poate constitui obiect de examinare în prezenta cauză penală.

Sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse plîngerile avocatului Gh. Malic și a lui A. Pîntea privind declararea nulității și anularea ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție XXXXXXXXX din 18.10.2016 de înlăturare a apărătorului Gheorghe Malic din procesul penal intentat în privința lui A. Pîntea și ordonanței procurorului Procuraturii Anticorupție V. Morari din XXXXXXXXX prin care a fost respinsă plîngerea lui A. Pîntea privind anularea ordonanței din 18.10.2016 din următoarele considerente.

După cum urmează din materialele cauzei penale prin ordonanța procurorului Procuraturii Anticorupție XXXXXXXXX din 18.10.2016 avocatul Gh. Malic a fost înlăturat din cadrul procesului penal intentat împotriva lui A. Pîntea, menționînd că avocatul are calitatea de martor în prezentul proces penal (f.d.135 v.III).

Prin ordonanța procurorului Procuraturii Anticorupție V. Morari din XXXXXXXXX a fost respinsă plîngerea lui A. Pîntea privind anularea ordonanței din 18.10.2016 prin care a fost înlăturat avocatul Gh. Malic din procesul penal intentat în privința lui A. Pîntea (f.d.142 v.III).

Din procesul-verbal de consemnare a citației din 12.10.2016 întocmit de către procurorul Procuraturii Anticorupție XXXXXXXXX urmează că, la 12.10.2016 cu participarea învinuitului A. Pîntea și apărătorului Gh. Malic au fost examinate copiile actelor ridicate în cadrul percheziției efectuate la domiciliul lui A. Pîntea la 11.10.2016. În cadrul examinării actelor menționate s-a stabilit că acestea conțin două scrisori de însoțire semnate de către Gheorghe Malic prin care a fost expediată cauza "Caramalac" către Procuratura Generală la 13.03.2013. Fiind constatat faptul că, Gheorghe Malic posedă informații referitor la circumstanțele cazului care se investigează, i-a fost comunicat oral citația pentru a fi audiat în calitate de martor, însă ultimul a refuzat să semneze că a primit citația (f.d.129 v. III). Din textul citației, anexat la materialele cauzei penale urmează Gh. Malic a fost citat pentru a se prezenta în fața organului de urmărire penală la 18.10.2016 ora 10.00 (f.d.130 v.III). Repetat Gh. Malic a fost citat la organul de urmărire penală prin citația nr. 9761 din 18.10.2016 pentru a se prezenta la 24.10.2016 ora 11.00 (f.d.131).

Conform art. 57 pct.22 lit."a" al Statutului profesiei de avocat nr.302 din 08.04.2011 constituie atingere a independenței avocatului și trebuie evitate și înlăturate de către avocat, prin orice mijloace legale existența unui interes propriu ori al persoanelor apropiate lui în cauza care i-a fost încredințată.

În astfel de circumstanțe, instanța de judecată consideră că, fiind constatat în cadrul urmăririi penale faptul posedării de către Gh. Malic a informației referitor la circumstanțele cazului care se investigează, dînsul urma să evite și să înlătore prin orice mijloc posibil atingerea independenței profesiei care o exercită.

Din considerentele expuse plîngerile avocatului Gh. Malic și a lui A. Pîntea privind declararea nulității și anularea ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție XXXXXXXXX din 18.10.2016 de înlăturare a apărătorului Gheorghe Malic din procesul penal intentat în privința lui A. Pîntea și ordonanței procurorului Procuraturii Anticorupție V. Morari din XXXXXXXXX prin care a fost respinsă plîngerea lui A. Pîntea privind anularea ordonanței din 18.10.2016 urmează a fi respinse.

Este neîntemeiat și urmează a fi respins capătul de plîngere privind recuzarea procurorului V. Morari și a adjunților acestora de la urmărirea penală, or urmărirea penală în prezenta cauză a fost finisată, astfel plîngerea în această parte fiind depășită.

La fel urmează a fi respins și capătul de plîngere privind declararea nulității citației emise pe numele avocatului Gh.Malic, or citația nu constituie prin sine un act

procesul care urmează fi declarat nul pe motivul nerespectării termenului de citare, precum și calitatea persoanei care este citată.

Având astfel de date și luând în considerație probele administrate în cumulul lor, instanța de judecată consideră vina lui XXXXXXXXX dovedită și califică acțiunile acestuia în baza art. 303 al. 3 CP RM ca amestecul în urmărirea penală și anume amestecul sub orice formă, în activitatea organelor de urmărire penală cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale, săvârșită cu folosirea situației de serviciu.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei lui XXXXXXXXX, instanța de judecată în conformitate cu prevederile art. 75 CP RM ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite că este mai puțin gravă, de persoana celui vinovat că se caracterizează pozitiv, este angajat în câmpul muncii, în grija sa are un copil minor și tatăl încadrat în gradul doi de dezabilitate, de circumstanțele atenuante ca săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și recunoașterea vinovăției, lipsa circumstanțelor agravante și consideră posibilă stabilirea unei pedepse în formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu privarea de dreptul de a deține funcția de judecător sau procuror pe un termen de 3 ani, considerând că numai prin aplicarea pedepsei menționate este posibilă corectarea persoanei, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, instanța de judecată consideră că, XXXXXXXXX urmează a fi liberat de executarea pedepsei principale stabilite în formă de închisoare în legătură cu adoptarea Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova din următoarele considerente.

Conform art. 107 al. 1,2 CP RM amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei. Amnistia nu are efecte asupra măsurilor de siguranță și asupra drepturilor persoanei vătămate.

Conform art. 1 al. 1, 2, 3, art.2 al. 1, al.2 al Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art.2-9,11 și 12. Căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal nr.985-XV din 18.04.2002, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise. Procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvârșită pînă la adoptarea prezentei legi pentru care Codul penal nr.985-XV din 18.04.2002 sau Codul penal aprobat prin Legea RSSM din 24.03.1961 prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decît pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani. Încetarea procesului penal conform al. 1 are loc cu acordul scris al persoanei învinuite sau inculpate. Aplicarea oricărei modalități de liberare de pedeapsă penală, prevăzute de prezenta lege, poate avea loc doar în condițiile în care organul de urmărire penală, instanța de judecată sau judecătorul de instrucție constată întrunirea cerințelor stipulate la al.1.

În cadrul cercetării judecătorești cu certitudine și-a găsit confirmare faptul comiterii de către Andrei Pântea a infracțiunii prevăzute de art. 303 al. 3 CP RM.

Conform prevederilor art. 303 al.3 CP RM sancțiunea pentru comiterea acesteia prevede pedeapsă în formă de amendă sau închisoare pe un termen de 4 ani.

Pe parcursul cercetării judecătorești Andrei Pântea a recunoscut integral vina de comiterea infracțiunii impuse, solicitând aplicarea în privința sa a prevederilor Legii cu privire la amnistie și a depus o cerere în acest sens.

Conform art. 14 al Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova se absolvă de pedeapsă complementară, cu excepția pedepsei cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, persoana în privința căreia se aplică prevederile art. 2-9 și 11.

Conform art. 389 al.4 pct.2 CPP RM sentința de condamnare se adoptă cu

stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art. 107 din Codul penal.

Ținând cont de cele expuse și având în vedere faptul că, XXXXXXXXXX în cadrul procesului penal a manifestat căința activă în legătură cu fapta comisă și regretă de cele comise, instanța de judecată consideră că, acesta urmează a fi liberat de executarea pedepsei cu închisoare stabilite pentru fapta comiterii infracțiunii prevăzute de art. 303 al. 3 CP RM în legătură cu intervenirea actului de amnistie, cu menținerea pedepsei complimentare privarea de dreptul de a deține funcția de procuror sau judecător pe un termen de 3 ani.

Conform art. 398 al.1 CPP RM dacă inculpatul a fost achitat sau eliberat de pedeapsă, sau eliberat de executarea pedepsei, sau a fost condamnat la o pedeapsă neprivativă de libertate, sau în privința lui a fost încetat procesul penal, instanța, dacă inculpatul se află în stare de arest, îl pune imediat în libertate chiar în sala ședinței de judecată.

Reieșind din faptul că, XXXXXXXXXX se liberează de pedeapsa cu închisoare stabilită pentru fapta comiterii infracțiunii prevăzute de art. 303 al. 3 CP RM în temeiul intervenirii actului de amnistie, măsura preventivă în formă de arest aplicată în privința acestuia urmează a fi revocată, cu eliberarea acestuia în sala de ședință.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile, art. 107 CP RM, art.1 al.1-3, art.2, al.1, 2, art.14 al Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, art. 54 al.5, art.90 al.1, art.314 al.1, art. 384-385, art. 389 al.4 pct.2, art. 392-395, art. 397, art. 398 al.1 CPP RM instanța de judecată

C O N D A M N Ă:

XXXXXXXXXX se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 303 al. 3 Cod Penal RM și i se stabilește pedeapsa 2 (doi) ani închisoare cu privarea de dreptul de a deține funcția de procuror sau judecător pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 107 al.1 CP RM, art.1 al.1-3, art.2, al.1, 2, art. 14 al Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova XXXXXXXXXX se liberează de executarea pedepsei principale cu închisoare stabilite pe un termen de 2 ani, cu menținerea pedepsei complimentare privarea de dreptul de a deține funcția de procuror sau judecător pe un termen de 3 (trei) ani.

Măsura preventivă arestul aplicat în privința lui XXXXXXXXXX se revocă, eliberându-l de sub strajă în sala de ședință imediat, dacă în privința acestuia nu este aplicat arestul în altă cauză.

XXXXXXXXXX s-a aflat în stare de arest din 11.10.2016 pînă la 16.01.2017.

Plîngerile avocatului Gh. Malic în interesele lui XXXXXXXXXX privind constatarea nulității și anularea ordonanței adjunctului Procurorului General dlui Eduard Harunjen din 03.08.2016; ordonanței adjunctului Procurorului General dlui Eduard Harunjen din 21.09.2016; ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție XXXXXXXXXX din 18.10.2016;

recuzarea dlui Viorel Morari Procuror Șef al Procuraturii Anticorupție și a subalternilor direcți

ai acestuia; constatarea și declararea nulității absolute a citației din 12.10.2016 și plîngerea lui XXXXXXXXXX privind constatarea nulității absolute și anularea ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție XXXXXXXXXX din 18.10.2016 și ordonanței din XXXXXXXXXX emisă de către dl Viorel Morari Procuror Șef al Procuraturii Anticorupție se resping.

Sentița cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei Chișinău.

Președintele ședinței,
judecător

Steliana Iorgov